67ste JAARGANG No. 8036 ZATERDAG 9 DECEMBER 1950 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev

Conferentie Truman-Attlee heden geeindigd.

Communique bleef beneden verwachting

Washington. — President Truman en premier Attlee hebben Vrijdagavond hun besprekingen beëindigd. Het zesde onderhoud duurde bijna 2½ uur. Attlee vertrok daarna naar Lake Success, waar hij een bespreking had met Trygve Lie en de voorzitter van de Algemene Vergadering, Nasrollah Entezam.

Vrijdagavond is een communiqué uitgegeven over de besprekingen tussen Truman en Attlee, waarin zij een program van tien punten aankondigen „voor de verdediging van de vrije wereld in Europa en Azië tegen een communistische aanval". Het programma is uitgegeven na bestudering van „het gewijzigde aspect der wereldaangelegenheden, ontstaan uit de massale interventie van de Chinese communisten in Korea.

Het program

Het program luidt als volgt:
1. gemeenschappelijke doelstellingen van de buitenlandse politiek om de vrede te bewaren, de kracht van de vrije wereld te vergroten, de oorzaken van vrees, gebrek en ontevredenheid uit te schakelen en de democratische levenswijze te bevorderen;
2. een verenigde actie ter ondersteuning van deze doelstellingen;
3. geen toegeven aan of beloning van agressie, waar ook ter wereld;
4. bereidheid om te trachten een eind te maken aan de vijandelijkheden (in Korea) door middel van onderhandelingen;
5. overeenstemming, dat geschillen tussen Engeland en de Verenigde Staten met betrekking tot het toelaten van communistisch China tot de Verenigde Naties „geen belemmering moeten vormen voor onze verenigde poging ter ondersteuning van onze gemeenschappelijke doelstellingen";
6. overeenstemming, dat de kwestie-Formosa met vreedzame middelen moet worden geregeld en op zodanige wijze, dat de belangen van het volk van Formosa en het behoud van de vrede en de veiligheid in het gebied van de Stille Oceaan gewaarborgd zijn, en dat bestudering van deze kwestie door de Verenigde Naties hiertoe zal bijdragen;
7. „Wij zijn het volledig eens over de behoefte aan een onmiddellijke actie van alle landen, die aangesloten zijn bij het Noord-Atlantische Verdrag, om hun pogingen tot het opbouwen van hun defensie te intensiveren, dat voldoende grote strijdkrachten voor de verdediging essentieel zijn voor het verhinderen van een eventuele oorlog";
8. Truman en Attlee zijn tot de conclusie gekomen, dat de militaire capaciteit van hun beide landen zo snel mogelijk moet worden vergroot, en dat de wapenproductie van deze landen moet worden uitgebreid om alle vrije landen, die thans verenigd zijn in een gemeenschappelijke defensie, te helpen;
9. internationale maatregelen, die een billijke verdeling van de voornaamste grondstoffen voor de defensie en de essentiële behoeften der burgers verzekeren;
10. verzekeringen van Truman aan Attlee met betrekking tot het gebruik van de atoombom.

Eenheid van doelstelling

In het communiqué wordt voorts o.m. gezegd: „De eenheid van doelstellingen van onze beide landen lag aan alle discussie ten grondslag. Er bestaat geen verschil van mening tussen ons ten aanzien van de aard der bedreiging, waarvoor onze landen zich geplaatst zien, of de fundamentele politiek, die moet worden gevolgd om deze te overwinnen. Wij erkennen, dat vele der problemen, die wij bespraken hebben alleen beslist kunnen worden door middel van de procedures der Verenigde Naties of de Noord-Atlantische Organisatie."

Korea

Betreffende Korea wordt nog gezegd: „De Verenigde Naties hebben de missie, die zij aan de strijdkrachten der V.N. hebben toevertrouwd, niet gewijzigd en de strijdkrachten van onze beide landen zullen voortgaan zich te kwijten van haar verantwoordelijkheden. Alles moet worden gedaan om de doelstellingen der Verenigde Naties in Korea met vreedzame middelen te bereiken en een oplossing te vinden voor het Koreaanse probleem op de grondslag van een vrij en onafhankelijk Korea. Indien de Chinezen van hun kant bewijzen tonen van een dergelijke houding, hebben wij goede hoop, dat men de zaak van de vrede kan hoog houden. Indien zij dit niet doen, is het de taak van de volkeren der wereld door middel van de Verenigde Naties te beslissen, hoe de beginselen van het Handvest het best kunnen worden verdedigd. Wat ons betreft, wij verklaren bij voorbaat, dat wij vastbesloten zijn deze te verdedigen".

Europa

„Wij zijn overeengekomen, dat, zodra het plan voor een effectieve geïntegreerde strijdmacht voor de verdediging van Europa, die thans zijn voltooiing in de Noord-Atlantische organisatie nadert, is goedgekeurd, een opperbevelhebber moet worden benoemd. Het is onze gemeenschappelijke wens, dat die benoeming spoedig zal geschieden.

Behalve deze beslissingen met betrekking tot de vergroting van onze militaire kracht zijn wij overeengekomen, dat het handhaven van een gezonde burgerlijke economie van vitaal belang is voor het succes van onze defensie-inspanningen. Wij waren het er over eens, dat terwijl de productie voor de defensie de grootst mogelijke voorrang moet worden gegeven wat betreft grondstoffen, waarvan onvoldoende voorraad bestaat, voorzover mogelijk tegemoet moet worden gekomen aan de essentiële behoeften der burgers van de vrije landen. Teneinde het noodzakelijke materiaal te verkrijgen en dit zo snel mogelijk voor deze voorrangsdoeleinden toe te wijzen, hebben wij besloten zo nauw mogelijk samen te werken om de grondstoffenvoorraden te vergroten.

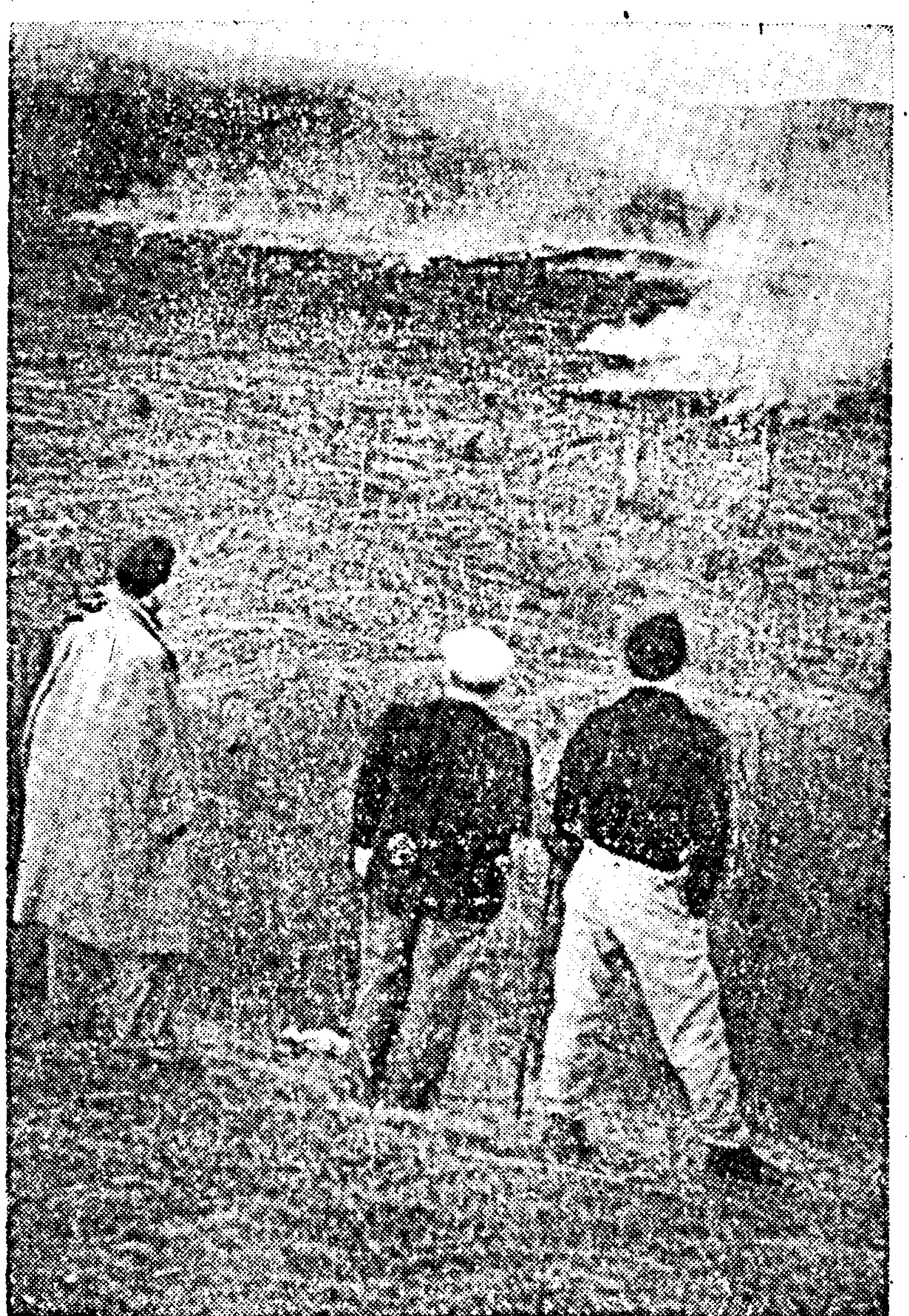
Wij zijn ons volledig bewust van de toenemende noodzaak om te verhinderen, dat materiaal en goederen van strategisch belang in handen komen van diegenen, die deze tegen de vrije wereld zouden kunnen gebruiken. Het met alle kracht opbouwen van onze strijdkrachten zal zuiver als een defensieve maatregel geschieden. Wij geloven, dat de communistische leiders van de Sovjet-Unie en China, indien zij uit verkozen, hun gedrag zodanig zouden kunnen wijzigen, dat deze defensievoorbereidingen niet nodig zouden zijn. Wij zullen al het mogelijke doen om hun dit standpunt duidelijk te maken en een vreedzame oplossing van de bestaande geschillen te zoeken".

Besluit

Het communiqué besluit: „In deze critieke periode is het een bron van voldoening voor ons, dat de standpunten van onze regeringen ten aanzien van de fundamentele problemen zo zeer overeenkomen. Wij geloven, dat deze gelijkheid van doelstellingen onze regeringen in staat zal stellen haar vaste wil ten uitvoer te brengen om samen te werken ter versterking van de eenheid, die reeds tussen de vrije landen is tot stand gebracht, en om die waarden te verdedigen, welke voor de volken, die wij vertegenwoordigen, van fundamenteel belang zijn."

Recht tot het hart

— Vallen is geen schande, wel blijven liggen.

KOKENDE AARDE — De Etna bij Catania op Sicilië is nu reeds twee weken actief en spuwt lava uit 10 nieuwe scheuren. De 10 meter hoge lavastroom, die zich met een snelheid van ongeveer 50 m. per uur voortbeweegt, vaagde het dorp Milo weg en stroomt verder in de richting van meer bewoonde streken. De roodgloeiende lava wordt hier door de plaatselijke bewoners gadegeslagen.

400.000 CHINEZEN IN KOREA?

Lake Success. — In het hervatte debat over de zes mogendheden-resolutie, waarin China uitgenodigd wordt zijn troepen uit Korea terug te trekken, is in de politieke commissie der V.N. een telegram van de Korea-commissie voorgelezen, waarin gemeld wordt, dat de aanwezigheid van 231.000 Chinese militairen in Korea definitief is vastgesteld.

De macht, aldus het telegram, bestaat uit 26 divisies. Er wordt echter aan toegevoegd, dat er waarschijnlijk veel meer Chinezen in Korea zijn en dat een „verantwoorde" schatting van 400.000 man spreekt. Uit verklaringen van ondervraagde Chinese krijgsgevangenen is komen vast te staan, dat de tegenstanders van de verbonden troepen „bijna alle" Chinezen zijn en dat „slechts weinig Noord-Koreanen" in actie zijn. Volgens verklaringen van een krijgsgevangene was de Chinese interventie het gevolg van voorbereide plannen. De gevangenen waren allen leden van geregelde Chinese legereenheden, die onder normale discipline stonden. In het telegram wordt opgemerkt, dat de bewoners bij de nadering van de verbonden troepen in hun woonplaatsen bleven, terwijl bij de nadering van de communistische troepen de wegen zich met vluchtelingen vulden. De commissie schat het aantal vluchtelingen in het gebied van de Westkust alleen op 500.000.

Het Nederlands contingent neemt blokkerings posities in.

Korea. — Er bevinden zich thans in totaal 20.000 man Britse en Australische troepen in Korea. Men verwacht, dat binnenkort een afzonderlijke divisie van troepen van het Britse Gemenebest zal worden gevormd.

Er heerste Vrijdag een toestand van onbehaaglijke rust aan de fronten. In het niemandsland ten Zuiden van Pjongjang, tussen de geallieerde stellingen en de voorhoede van de Chinese communisten, hebben de wederzijdse patrouilles contact. Een woordvoerder van het hoofdkwartier van MacArthur verklaarde, dat nog steeds uit Mandsjoerije lange convooien de Jaloe oversteken en over verscheidene wegen in Zuidelijke richting gaan.

De Amerikaanse mariniers en infanterie en de Britse commandotroepen, die zich in de sneeuwjacht vechtend een weg trachten te banen uit de Chinese omsingeling in Noordoost-Korea hebben thans een punt bereikt op 10 km. afstand van Kotori en ongeveer 13 km. van Manjondong, in de richting waarvan eenheden van de Amerikaanse 3e divisie zich bewegen om aan de ingeslotenen contact te maken.

MacArthur heeft Vrijdag bekendgemaakt, dat het Nederlandse contingent in Korea naar het Noorden is gebracht om daar blokposities in te nemen. Dit zijn stellingen achter de voorste linies om belangrijke strategische punten te blokkeren.

Geruststellende verklaring van Collins

Washington. — Generaal Collins, de stafchef van het Amerikaanse leger, die Vrijdag van zijn bezoek aan Korea is teruggekeerd, verklaarde alhier, dat „onze troepen daarginds zich zonder verdere ernstige verliezen zullen kunnen bedruipen". De generaal zeide niet in het openbaar te kunnen uiteenzetten, op welke gronden hij tot deze conclusie was gekomen.

het nieuws van vandaag

Waarnemers te Londen zijn van mening, dat het communiqué over de conferentie van Truman en Attlee zeer belangrijke concrete militaire besluiten betreffende de toestand in Korea maskeert, die voorlopig niet zullen worden gepubliceerd. Voorts is men van mening, dat de president en de premier een bepaalde politiek (wellicht sancties) hebben geformuleerd, die zal worden gevolgd, indien geen onderhandelingen met de regering te Peking mogelijk zijn. Op de conferentie is men er niet in geslaagd een gemeenschappelijke politiek op te stellen ten aanzien van de Chinese communisten, zo seint Reuters correspondent uit Washington.

In wel ingelichte kringen verklaart men, dat er geen geheime overeenkomsten zijn gesloten omtrent een toekomstig optreden en dat men niets besloten heeft voor het geval de Chinezen de strijdkrachten der Verenigde Naties uit Korea drijven. Die zaken, zo verklaart men, vormden het voornaamste doel van de conferentie. Het communiqué, zo vervolgt de correspondent, was dan ook, gezien in het licht van bovenstaande verklaringen, „eerder opmerkenswaardig door zijn weglatingen dan door de inhoud".

Het optreden van de Chinese communisten in Korea werd „voorzichtigheidshalve interventie" genoemd. Het communiqué geeft dan ook geen licht inzake de toekomstige houding van beide landen in de Verenigde Naties. Er werd slechts in het algemeen verwezen naar „handhaving van het Handvest". De correspondent noemt het verder een opmerkenswaardig punt, dat niet gesproken is over de vereniging van Noord- en Zuid-Korea. Er wordt gesproken van een „vrij en onafhankelijk Korea" en niet van een „verenigd onafhankelijk en democratisch Korea", zoals de resolutie van de Algemene Vergadering zegt.

Men beschouwt als de drie meest positieve en opbouwende resultaten van de conferentie de volgende punten, aldus Reuters correspondent te Washington:

Truman en Attlee

1. De volledige overeenstemming tussen Engeland en de Verenigde Staten over een eerlijke verdeling van de grondstoffen, zodat het vrij wel zeker is, dat een permanent Noord-Atlantisch orgaan zal worden geschapen om dit te bereiken;

2. De door Truman aan Attlee gegeven verzekering, dat hij nog hoopt de atoombom niet te behoeven te gebruiken en dat hij Attlee van te voren op de hoogte zal houden van elke verandering in dezen;

3. Het wederzijdse begrip voor elkaars zienswijze dat van een vriendschappelijke verstandhouding getuigde.

Naar verluidt is Attlee zelf zeer vergenoegd over de resultaten van zijn bezoek.

Het communiqué is door vele afgevaardigden der Verenigde Naties met gemengde gevoelens ontvangen daar de voornaamste kwestie waarvoor de Verenigde Naties zich gesteld zien het Chinees-Koreaanse vraagstuk, onopgelost is gebleven. Talrijke afgevaardigden vooral van de kleinere landen hadden gehoopt, dat de besprekingen te Washington zouden leiden tot een duidelijk omlijnde politiek die de politieke commissie der Verenigde Naties tot leidraad zou kunnen dienen bij de behandeling van de kwestie der Chinese inmenging in Korea.

Nederland weigert Souvereiniteits-overdracht aan Indonesie

's-Gravenhage. — Het Indonesische voorstel inzake Nieuw Guinea werd heden door de Nederlandse delegatie verworpen. Het document, dat tijdens een korte vergadering aan de Indonesische delegatie werd overhandigd, bevatte behalve de integrale verwerping van de Indonesische eis tot overdracht der souvereiniteit over het Westelijk deel van Nieuw Guinea, bovendien de suggestie van Nederlandse zijde, dat Indonesië eventueel hulp zal verlenen bij het tot ontwikkelen brengen van dit gebied.

De volgende vergadering zal Maandagmiddag plaats hebben. Voordien zal de Indonesische delegatie zich onderling beraden en mogelijk contact opnemen met de Indonesische regering.

„Geen basis voor discussie"

's-Gravenhage. — Omtrent het verwerpen door de Nederlandse regering van het Indonesische voorstel inzake Nieuw Guinea meldt het ANP nader, dat hieruit duidelijk is geworden, dat Nederland niet bereid is de souvereiniteit over dit gebied aan Indonesië over te dragen.

In de motivering wordt gewezen op de zorgwekkende internationale situatie. Voorts wordt gezegd, dat Nederland zich verantwoordelijk gevoelt voor het tot ontwikkeling brengen van West-Nieuw Guinea en zijn autochtone bevolking. Wanneer deze bevolking voldoende tot ontwikkeling zal zijn geraakt, zal zij zelfstandig over zijn toekomstig staatkundig lot moeten kunnen beslissen. De Nederlandse regering is echter bereid de Indonesische medewerking in de ontwikkeling van het gebied te aanvaarden.

De Indonesische delegatie heeft thans tot Maandag, de dag van de volgende bijeenkomst, gelegenheid dit antwoord te bespreken en eventueel contact met de regering te Djakarta op te nemen.

Van Indonesische zijde verklaarde men naar aanleiding van het Nederlandse antwoord: „Er schijnt geen gemeenschappelijke basis voor discussie aanwezig te zijn".

Antillen

DEFENSIE IN DE WEST

Van bevoegde zijde wordt ons medegedeeld dat ons bericht van gisteren over de „Defensie v.d. West" een verbetering behoeft. Luitenant Kolonel J. G. M. Nass is **niet** belast met het beleid over het eerste voor de West bestemde detachement van de mariniers. Overste Nass — niet in functie van commandant — zal wel in de loop van de volgende week hier arriveren voor het voeren van besprekingen. Over het commandoschap is nog niets bekend.

AARDSCHOK OP ST. MAARTEN.

Maandagmiddag 12.25 uur (pl. tijd) is er een heel St. Maarten een lichte aardschok gevoeld. Het was een regelmatige trilling, die aanzwol en langzaam afnam, in het geheel 8 à 10 seconden.

De Romantische school.

Vanmiddag zal een tentoonstelling van schilderijen, waaronder meesterwerken afkomstig uit de collectie Pieter A. Scheen, worden geopend in het Cultuurcentrum en voor liefhebbers van de Romantische School valt er van bijzondere inzendingen te genieten. Belangwekkend is deze expositie, omdat er representatief werk te zien valt. Nu eens niet uitsluitend bekende meesters, waarvan de gemiddelde museumbezoeker reeds door de faam van de schilder geneigd is aan te nemen, dat hij met specimen van kunst te doen heeft. maar ook minder bekende meesters met inzendingen, die er zijn mogen en die een beeld geven van de hoge trap van ontwikkeling, welke de schilderkunst in de 19e eeuw heeft bereikt.

Geen Picasso's, geen inzendingen met grillige vormen en felle helle kleuren, die door snobbisten als maatstafgevend voor kunst worden afgeschilderd, maar schilderijen, welke iets te zeggen hebben. Rustig van compositie, verfijnd penseelwerk met onderwerpen, die eenvoudig mooi te noemen zijn. Veel is er onbekend gebleven op het gebied van de schilderkunst, het aanschouwen van deze expositie overtuigt ons van de grootte dier leemte, er valt zoveel te genieten van deze romantiek in schilderkunst, dat wij een bezoek onbevoordeeld warm kunnen aanbevelen.

Er zijn heel wat inzendingen, wij zien landschappen naast voortreffelijk interieurs, stillevens (enkele), goed portretwerk, kortom, de Romantische School is in al háar vol- en schoonheid vertegenwoordigd, vraagt aandacht en houdt de blik van de toeschouwer gevangen. Ziet het samenspel van lijn, vorm, licht en kleur, welke uitvloeien tot accoorden van grote zuiverheid, zoals alleen de Romantische School die leveren kan.

Zonder inspanning nemen wij de picturale kleurenrijkdom in ons op, méér inspanning kost het de zeldzaam suggestieve kunst van de Romantische School schilders onder woorden te brengen.

De verzameling schilderijen maakt de meest verrassende vergelijkingen mogelijk. Afwisselend zijn er overeenkomsten en tegenstellingen op het stramien van gelijksoortigheid van motieven, verschil van stijl of verscheidenheid van schildertrant.

Wie wil doordringen in de sfeer van de kunstenaars van de Romantische School, wie de intense vreugde wil smaken zich in deze wereld der Romantici opgenomen te voelen, moet naderbij treden en zijn schreden richten naar het Cultuurcentrum, waar deze uitzonderlijke expositie — onder auspiciën van de N.V. Witcom tot stand gebracht — te bezien is. En heus, U behoeft er geen spijt van te hebben, want het is kunst in de ware zin van het woord.

CURACAO

U GAAT OOK?

Attentie; U gaat hedenavond toch ook naar de Nablófair?

KERST EXPOSITIE MUSEUM.

Op Zondag 19 December as. zal in het Curaçaos Museum een expositie gehouden worden van werken van eigen bodem. Het zijn hier werken van het echtpaar Engels, welke onlangs geëxposeerd werden in het museum te Amsterdam. De doeken zijn met de „Hestia" van de KNSM onderweg en kunnen ieder moment verwacht worden., evenals de catalogus welke voor *f* 1.— te koop is. Deze catalogus werd ontworpen en uitgevoerd door jhr. Sandberg, directeur van het Sted. Museum te A'dam.

Als bijzonderheid weten wij nog te melden, dat deze expositie zal worden geopend door Juliana Quidama, het kindermeisje van mevr. Engels.

Eindelijk dan eens geen opening van een tentoonstelling met hoogdaverende woorden over „kunst" met en zonder hoofdletter, geen uitvoerige speeches hoe goed en hoe voortreffelijk de Museumregenten toch wel zijn, maar een korte, eenvoudige sobere plechtigheid. Een plechtigheid, die juist door haar soberheid sterker tot het volk spreekt. En dat is tenslotte het doel, het Curaçaos Museum tot het volk brengen!

SPORT OP VREDENBERG.

Op het S.U.B.T.-terrein te Vredenberg zal de baseballploeg van S.U.B.T. Zondagmorgen om 10 uur SITHCC bekampen. Ook in deze tak van de sport zijn blauw gelen en „collegemannen" grote rivalen.

Om 4 uur neemt de kampioensploeg van S.U.B.T. afscheid van het jaar 1950 en wel tegen Jong Curaçao, de club die de bewoners van Vredenberg in de tweede ronde van de competitie weerstond. De ex-keeper van Estudiantes, Eufracio Jeandor, die in het vervolg de blauw-gele kleuren zal verdedigen, zal Zondag in S.U.B.T. debuteren.

DR. L. LASHLEY GAAT LANDGENOTEN IN SUFFISANTDORP PEILEN

Morgen zal Dr. Lashley een bezoek brengen bij de Surinamers in het Suffisantdorp. Hij is voornemens zijn landgenoten zijn standpunt uiteen te zetten, „waarom hij zo plotseling een vurige Nationalist en Gomezaanhanger is geworden". Het is zeker aan te nemen, dat dit propaganda bezoek geen succes zal opleveren, daar deze candidaat bij het over grote deel der Surinamers niet gewild is met zijn Nationaal gezicht.

IN HET KORT.

* De temperatuur was gisteren 24° C (75.2° F) en 30.6° C (87.1° F) * Hedenmorgen o.l.v. Kapitein v.d. Westeringh was er een militaire mars. Er was veel belangstelling. * Op de weg was het rustig, slechts twee lichte aanrijdingen. * Het ABC autobusbedrijf neemt vandaag enkele nieuwe bussen in gebruik.

HET RADIOTELEFOON- EN TELEGRAAFVERKEER IN CIJFERS.

Door de radio-bedrijfscentrale van de LRT werden in November ontvangen 8537 telegrammen met een totaal van 142.717 woorden (v.m. 8833 tgmn. met 146.629 wdn.) en verzonden 8488 telegrammen met een totaal van 151.526 woorden (v.m. 8893 tgmn. met 155.728 wdn.).

Er werden te Curaçao gedurende deze maand 316 buitenlandse telefoongesprekken gevoerd met een totaal van 1548 minuten (v.m. 384 gespr. met 2171 min.) en 378 binnenlandse gesprekken met een totaal van 1335 minuten (v.m. 359 gespr. met 1248 min).

SCHEEPSBERICHTEN.

..Orinoco naar Fort de France; del Mar van Rio de Janeiro naar New Orleans; Bolivar van Las Piedras naar La Vela; Lara van Puerto Cabello; Clio naar Tampico; Vindeggen van New York naar Puerto Cabello; Kaituna naar Cristobal en O'stad naar Aruba.

CULTUREEL CONTACT CURACAO EN P. RICO

Op de lunch op Piscaderabaai gehouden en waar aan zaten de Car. Commissie en leden van de Latijnsamerikaanse commissie van de Stichting Cultureel Centrum Curaçao is o.a. gesproken met de heer Hernandez, directeur ambachtsonderwijs op Puerto Rico en dr. Rafael Pico, voorzitter van de Planning Organisation en Zoning Board over de mogelijkheden van culturele uitwisseling met Puerto Rico.

Namens de Latijnsamerikaanse Commissie waren aanwezig: mr. Cola Debrot, mevr. Estelle Debrot, mevr. dr. Fraenkel, Fifi Romer en Nicolaas Piña.

K. V. P. — Podium

Begrotingsrede van de lijstleider der K.V.P. Mr. I. C. Debrot

Slotbeschouwingen

Na bovenstaande uiteenzettingen waarin ik heb getracht een beeld te geven van de politieke, sociale en economische aspecten van de Ned. Antillen wil ik nog een enkel ernstig waarschuwend woord uiten.

„September verrassing".

Met werkelijke ontzetting en verbazing, die aan gramschap grenst, heeft dit college terecht zijn mening geuit n.a.v. de „September verrassing" van het bestuur in de vorm van een nog niet verantwoord 2½ millioen Curaçaose guldens.

Met consequente verbittering heeft men zich afgevraagd, hoe in een geordende maatschappij met een staf van personeel zulk een schromelijke verwaarlozing mogelijk is. Geknoei en corruptie mag men onder geen enkel voorwendsel hierachter zoeken, maar wel vindt men daarin het bewijs van volslagen onbekwaamheid en wel krijg ik een kille angst bij de gedachte, dat er meer van zulke verrassingen kunnen komen.

Reeds bij de suppletoire '48, hoofdbegroting en suppl. 1949 heb ik bij herhaling beklemtoond dat onze begrotingen lijn, stijl en systeem misten, hetgeen ook in het niet complimenteus verslag van de Rekenkamer bevestigd wordt, **maar wat zich nu afspeelt is duizendmaal erger, het is onkunde en onmacht.**

Het is zinloos de schuldvraag na te gaan, de ene zal zich achter de andere verschuilen, het is slechts zaaks het mes erin te zetten om te voorkomen, dat het voorgevallene weer nooit voor kan komen.

Hetgeen is gschied is een onverantwoorde ontwrichting van ons budget en onze volkshuishouding, bij het inluiden van een periode, waarin de middelen veel minder royaal zullen binnenvloeien: De fatale en dit college met ernstige bezorgdheid vervullende consequentie is het feit, dat thans levensnoodzakelijke werken als bv. watervoorziening, wegen, scholen e.d. moeten worden opgeschort, hetgeen voor een groot deel zal betekenen: definitief afgevoerd.

De kleine man.

De dupe wordt dan die bevolkingsgroep, die verlangend uitziet naar gouvernementswatervoorziening, hetgeen voor hen ongeveer een besparing van ± 15 — 20 gld. op water per maand betekent, de dupe worden die kinderen, die hunkeren naar nieuwe localen in de koenoekoe en stad, waar zij op moderne wijze het onderwijs kunnen krijgen.... de dupe wordt het volk van de Antillen, dat zich diep beschaamt gevoelt over zulk een onderkundig geldelijk beheer.

De middelen lopen terug, de uitgaven lopen op en de uitgaven zullen nog meer oplopen.... tenzij men drastisch ingrijpt.

Middelen tot bezuiniging.

Meer dan eens is uit dit college als middel tot bezuiniging gegeven bv. een maximum leeftijd ambtenaren, afschaffen, de niet meer verantwoorde duurtetoeslag Aruba — verbod arbeid gehuwde vrouwen — afschaffing duurtetoeslag gehuwde vrouwen — afschaffing vergoeding overuren — afschaffing vergoeding gebruik eigen wagen — zakelijke exploitatie gouvernements-ambtenarenwoningen — zakelijke exploitatie van gouvernementsbedrijven, een centraal gouvernementsgebouw, tenslotte ook eindelijk een **personeelsformatie.**

Personeelsformatie

Allemaal zaken, die de respectieve C.A.B.'s met een vriendelijke lach hebben toegezegd „in ernstige overweging" te zullen nemen, terwijl dit statencollege van deze studiën tot heden geen resultaat heeft gezien.

Met dat al gaan automatische **bevorderingen** voort bij gebrek aan formatie, en als er **geen** formatie komt, dan zal, naar ik meen, zelfs zonder enige uitbreiding de personeelskosten over 10 jaar, tengevolge van het opschuiven door verloop van jaren en zonder verhoging van de salarisregeling, met ± 15 millioen verhoogd zijn. Wie zal dat betalen..?

Al te gemakkelijk volgt men de weg van de minste weerstand om maar van de kapitaaldienst te schrappen, terwijl men vergeet, dat de kapitaaldienst een blijvende investering is.

Daarentegen tracht men met zwakke pogingen de opbrengst van de middelen op te voeren en volgt ook hier de weg van de minste weerstand, door de belasting te verhogen.

Belastingen laag?

Al te licht redeneert men dat de belasting hier „laag" is vergeleken bij die van vele landen. Maar steeds vergeet men, dat hier de belasting een geheel ander karakter heeft dan elders. In Nederland en Europa bv. is het doel van de belasting ongeveer gegroeid uit het verschaffen van middelen voor de vorst om oorlog te voeren, via het verschaffen van middelen voor Bestuursapparaat, oorlog en defensie, sociale voorzieningen, economie, herstel oorlogsschade enz., terwijl de belasting hier in hoofdzaak gebleven is een middel om het Bestuursapparaat te laten lopen. Voorts vergeet men, dat men elders voor zijn belastingpenningen meer „service" krijgt in de vorm van alle mogelijke nuttige instellingen.

Men vergeet, ook, dat men in de Antillen met een eenzijdige economie voorzichtig moet zijn, om de kip met de gouden eieren niet te slachten en men vergeet, dat deze Antillen hun opkomst mede te danken hebben aan de betrekkelijke lage lasten en de rechtszekerheid.

Zou men aan een van deze twee tornen, dan vervalt de aantrekkelijkheid voor handel en industrie.

Beter belastingstelsel.

Ik ben niet tegen winstbelasting, maar in de vorm als vorig jaar aangenomen, acht ik het slecht. ik ben niet tegen autobelasting, maar als ik lees. dat er vóór de verhoging ± 500.000 per jaar aan wegen besteed werd en nu na meer dan verdubbeling van die belasting slechts 200.000 op begroting 1951 staan, dan voel ik mij opgelicht, evengoed als al die fietsers, die jaarlijks belasting betalen om slechts op de hoofdwegen onder levensgevaar te rijden bij gebrek aan fietspaden, zich opgelicht moeten voelen.

Onzekere toekomsst.

Niemand weet wat de toekomst brengen zal. Wel weet iedereen dat oorlog dreigend is, voorlopig slechts heel ver in Azië.

De Interimregeling, na een onbegrijpelijke en wonderlijke houding van een aantal blijkbaar verkeerd voorgelichte senatoren in Nederland, eindelijk aangenomen, heeft de weg geplaveid naar de nieuwe rechtsorde.

De eilandenregeling zal spoedig een feit zijn. De definitieve status kan dan volgend jaar worden verwacht. Niemand onzer weet wat dit alles brengen zal, maar wel weten wij allen, dat zonder eerlijke constructieve samenwerking van alle groepen, van welke politieke richting ook, het zelfbeschikkingsrecht, de gelijkwaardigheid kans heeft uit te lopen op onderling gekrakeel en chaos.

Iedereen weet dat zonder de wil tot eerlijke samenwerking dit college het podium kan worden. waarop men tegen beter weten in zaken verdedigt, slechts terwille van de publieke tribune, die het gehoorde moet voortspreiden, liefst verkeerd begrepen en tendentieus.

Leiden, niet geleid worden.

De aanwezige constructieve krachten moeten zich, in dit college bundelen, niet in het belang van hun partij, maar in het algemeen belang van het land.... de aanwezige constructie krachten in dit college **moeten niet door het volk geleid worden, maar moeten zelf het volk leiden.**

Met Gods hulp zullen deze krachten zich hier verenigen en met Gods hulp zal dan onze economische en onze politieke toekomst een blijde, goede en zekere toekomst zijn, mits wij binnen het Rijksverband met deze hulp van boven medewerken in de overtuigde wil, om ieder het zijne te geven, dus in de vaste wil om in alles rechtvaardigheid te betrachten en elkaar als eerlijke mannen te respecteren, ook in de komende verkiezingen.

Wij weten allen, dat op ons de zware verantwoordelijkheid en plicht rusten om met voorbijzien van geschillen en verschillen ons oog gericht te houden op het gemeenschappelijk doel: EEN BETER EN EEN GELUKKIG ANTILLEN BINNEN HET RIJKSVERBAND.

GUALTERIO E. A. BOOI werd geboren 25 Maart 1911 te Kralendijk, Bonaire. Doorliep de lagere school te Bonaire, daarna 2 jaren gymnasium in Nederland en behaalde vervolgens te Curaçao het Mulo-diploma aan het St. Thomas College.
Is werkzaam geweest bij de firma's Herrera Hermanos en Jozef Hart's Sons te Bonaire. Is sinds 1934 in dienst van de C.P.I.M., waar hij momenteel een leidende functie heeft bij de administratie van de Materialen Dienst. Hij heeft actief deelgenomen aan de oprichting van de Vereniging van Ge-employeerden der Koninklijke/Shell en de Cooperatieve Consumentenvereniging „Curaçao". Is sinds 1949 Secretaris van de Advies Commissie van Employe's Is ook te Bonaire als candidaat gesteld voor de Staten, door de Partido Boneriano Uni.

Wat wil de Katholieke Volkspartij?

ZIJN WIJ EEN CONFESSIONELE PARTIJ?

Wanneer wij onder Confessionele partij verstaan, een partij, die aan haar leden het vereiste van het lidmaatschap van een bepaald kerkgenootschap stelt, dan is de K.V.P. dit niet, omdat zij ook voor niet-katholieken is opengesteld (Vgl. pag. 12.)

Men kan echter ook andere betekenissen geven aan het begrip „confessionele partij". Boven hebben wij reeds gezegd: zedelijke normen moeten wortelen in een godsdienstige levensbeschouwing, van waaruit zij onvoorwaardelijke gelding en vaste inhoud krijgen. Die levensbeschouwing is de Katholieke levensbeschouwing. Wil men dus onder confessionele partij verstaan een partij, die de diepste grondslagen voor haar staatkundige arbeid ontleent aan een godsdienstige overtuiging, dan is in deze zin de K.V.P. een **confessionele partij,** want de K.V.P. aanvaardt als grondslag de normen van de natuurwet en de Openbaring, zoals zij door de Katholieke Kerk worden verklaard en verkondigd.

Programpartij.

Uit hetgeen hierboven gezegd is, blijkt reeds voldoende, dat de K.V.P. niet slechts een **beginsel** — maar ook een **programpartij** is, d.w.z. een partij, die de verwerkelijking van een bepaald staatkundig program nastreeft. En omdat het een vooruitstrevend program is, waarvan zij de verwerkelijking nastreeft, daarom mag zij — ondanks het etiket van „conservatisme" dat tegenstanders, wellicht om de vaste beginselen, waar zij vanuit gaat, ten onrechte, op haar gedrukt hebben — een **progressieve** partij. Op grond van de normen, waarop de Partij gebaseerd is, is het zelfs noodzakelijk, om, bijzonder op sociaal-economisch terrein, een vooruitstrevende politiek te voeren.

Het woord **„vooruitstrevend"** is naast het woord „democratie" wellicht het meest misbruikte woord op dit eiland. Bepaalde richtingen lijken deze woorden wel voor hun beweging gemonopoliseerd te hebben. Het eisen van waarborgen voor de zelfstandigheid van levensrichting wordt door dezulken als „conservatief" en „reactionair" en het tegenovergestelde als „Vooruitstrevend" gekenmerkt. Dat wij vooruitstrevend niet in deze betekenis opvatten, spreekt wel vanzelf.

Wij willen onder vooruitstrevendheid in het algemeen verstaan, het niet vasthouden aan oude verhoudingen, enkel en alleen, omdat het vroeger zo was: een bereidheid om — met een zekere politieke moed, die tot daden voert — de middelen te aanvaarden, om te komen tot een werkelijk Christelijke maatschappij. En wij willen dan met name onder vooruitstrevend verstaan de volle bereidheid, om de Christelijke maatschappij te verwerkelijken op economisch-sociaal gebied. Wij zijn vooruitstrevend, omdat dit uit onze beginselen voortvloeit, niet uit de opportunistische overweging, dat een conservatieve politiek geen vat op ons volk zou hebben.

Onze opvatting over het staatsdoel, zoals de natuurlijke orde ons die leert, zegt ons immers, dat dit doel gelegen is in het algemeen welzijn. En de behartiging van het algemeen welzijn bestaat in het treffen van die maatregelen en voorzieningen, welke onmisbaar zijn, om de mens in staat te stellen, door persoonlijke werkzaamheid, hetzij als enkeling, hetzij verbonden in lagere gemeenschappen, zijn menselijk welzijn volledig te bereiken.

Deze opvatting brengt reeds vanzelf een vooruitstrevend politiek mee; er moeten zodanige voorwaarden geschapen worden, dat een ieder zijn menselijk welzijn volledig kan bereiken, zijn persoonlijkheid ten volle tot gelding kan doen komen. Niet alleen het op een hoger niveau brengen der minder met aardse goederen bedeelden, wordt van ons verlangd, maar ook, dat dit op zulk een wijze geschiedt, dat de menselijke persoonlijkheid zoveel mogelijk tot zijn recht komt.

Kan dit enerzijds niet worden bereikt, indien de beroepsarbeid wordt overgelaten aan de willekeur, het persoonlijk inzicht, de wisselende opvattingen en de vrije mededinging der beroepsgenoten (concurentie-beginsel), anderzijds moet de zelfwerkzaamheid van individu en groep — juist ter bereiking van een volle ontwikkelingsmogelijkheid van de persoon zoveel mogelijk worden bevorderd (Subsidiariteitsbeginsel).

Fluistercampagne

Het is een bekend verschijnsel.
Hoe dichter wij de verkiezingen naderen, des te feller worden de gemoederen, des te onbesuisder de redevoeringen en des te onverantwoorder de fluistercampagne.

De K.V.P. is groeiende, zienderogen wordt ze groter en sterker.

Niet **alleen** Katholieken, ook zeer vele niet-katholieken zien in, dat de K.V.P. de meeste garantie in zich houdt voor een rechtvaardig en vooruitstrevend bestuur. Zij zien in, dat de K.V.P. de rots is, die de branding der destructieve elementen weerstaat en breekt. Zij zien ook in, dat de K.V.P. de baranca is, waarop een gelukkig Curacao binnen het Rijksverband kan worden opgebouwd.

Dit weten de katholieken en dit beseffen ook de niet-katholieken.

Met lede ogen zien vele opponenten, dat wij groeiende zijn, dank zij onze consequente en principiële houding, dank zij het krachtig en vakkundig optreden van onze vertegenwoordiger in de Staten Mr. I. C. Debrot.

Ook een bepaalde politieke groepering, die opgericht werd tot bundeling van de „conservatief" gezinden. Ziet dit, erkent dit, maar niet met liefde. Deze groepering beseft, dat het gezag, hetwelk de K.V.P. onder de Europese Nederlanders verworven heeft en dagelijks verwerft, betekent dat zij mensen verliest.

Met ziet dit met lede ogen aan en is daarom een fluistercampagne begonnen.

Men verspreidt geruchten, men zegt het „strikt" vertrouwelijk aan een vriend, met het verzoek het niet verder te vertellen — de vriend zegt het voort, enz.

Men verspreidt het gerucht, dat de K.V.P. overweegt, na de verkiezing met de zg. Coalitie samen te gaan en zegt: „Zie je wel, is hetzelfde als alle anderen."

Och, die onnozelaars.

Al te gemakkelijk vergeet men in naijver, dat de K.V.P. een **principiële** partij is en slechts mee kan gaan met een groep, die haar principes waarborgt.

Al te gemakkelijk vergeet men, dat de K.V.P. de enige partij is geweest, die geen obstructie terwille van obstructie heeft gevoerd — dat de K.V.P. een constructieve partij is, bereid om mede te werken met alle andere constructieve elementen, die genegen zijn het algemeen welzijn boven het privé-belang te stellen.

Al te gemakkelijk vergeet men, dat gezonde politiek niet betekent: „doen wat de een of andere groep gaarne zou zien, maar handelen naar eer en geweten in het publiek belang van het land.

Neen, geachte vrienden en opponenten: U kunt er van verzekerd zijn: de K.V.P. zal haar principes nooit loochenen. De K.V.P. zal met de „Coalitie" geen coalitie aangaan. Haar principes staan daartoe te vast verankerd in haar idealisme.

De waarschuwende en duidelijke uitspraken van de kerkelijke overheid zijn onverminderd van kracht.

Uw vertrouwen in de K.V.P. kan en zal nooit beschaamd worden.

De K.V.P. is nl. een principiële partij, en wel: de enige principiële partij op het eiland.

Staat-Natuurrecht-Samenwerking

„In de ogen van de Kerk telt geen enkele instelling, na het gezin, zo sterk en zo wezenlijk mee als de Staat.
De Staat vindt zijn oorsprong in de orde van de schepping en is zelfs een van de constitutieve elementen van het natuurrecht. Dit geeft aan de samenwerking bij de inrichting van de Staat, bij de organisatie van zijn functies, een belangrijkheid van de hoogste graad." (Paus Pius XII in zijn rede van 5 Aug. jl.).

De Paus stelt hier, dat, naar het inzicht van de Kerk, geen instelling — na het gezin — zo wezenlijk meetelt als de Staat. Deze stelling wordt gevolgd door de redenering: Waarom telt de Staat op zo'n belangrijke plaats mee? Omdat de Staat zijn oorsprong vindt in de orde van de schepping en de Staat één van de elementen is, een bouwend element, van het natuurrecht.

Op deze argumentatie van de stelling volgt een conclusie: Dit grote belang van de Staat geeft aan de samenwerking bij de inrichting van de Staat, bij het bestuur en bij het beleid, een zeer grote waarde.

In hoeverre vindt de Staat zijn oorsprong in de schepping en in hoeverre is nu de Staat een bouwend element van het natuurrecht? Als dit duidelijk is, zijn stelling en conclusie eveneens duidelijk en blijft een volgende conclusie: „Wij zullen volop medewerken aan die samenwerking bij de inrichting van de Staat", die wij zelf te trekken hebben.

De Staat vindt zijn oorsprong in de schepping.

De mens is een gemeenschapswezen. Hij is zich zelf niet voldoende. Hij zoekt aansluiting en heeft die ook nodig. Het gezinsverband gaat het grotere familieverband vooraf, dan volgt het Staatsverband. De Staatsidee berust allereerst op de saamhorigheid en op de samenwerking van zijn burgers, een saamhorigheid en een noodzaak tot samenwerking, die de mens is ingeschapen. De Staat handhaaft daarbij [illegible] en geeft leiding, tw[illegible] kelijkheden bij samenleving en samenwerking.

De Staat is een bouwend element van het natuurrecht. Dit moet niet zo verstaan worden, dat de Staat zou hebben meegebouwd bij het ontstaan van het natuurrecht, hetgeen dwaasheid zou zijn, maar dat de Staat medebouwend is bij het in de practijk hanteerbaar doen zijn van het natuurrecht.

Duidelijker is het wellicht met dit voorbeeld. Het Romeinse recht zette het natuurrecht in een bepaald aantal regels vast, die practisch uitvoerbaar en hanteerbaar waren voor de Romeinen. Het Romeinse recht was daarom een bouwend element van het natuurrecht.

Zo is ons de waarde van de Staat — in waarde onmiddellijk volgend op het gezin — duidelijk; zo is ook duidelijk, waarom de staatkunde of de politiek, recht heeft op onze volle aandacht, toewijding, medewerking.

WALTER A. PALM werd geboren op Curaçao, 3 Januari 1917. Hij doorliep het Sint Thomascollege en trad daarna in Gouvernementsdienst. Nadat hij de Gouvernements vakcursussen voor administratieve ambtenaren met succes had gevolgd, wijdde hij zich aan de studie in de rechten en legde op 5 Juli 1945 met goed gevolg het praktizijns examen af. Hij is getrouwd, heeft een kind en is thans werkzaam als commies ter Gouvernementssecretarie. Zijn degelijke vakkennis en rustige toewijding aan zijn taak vinden in brede kringen erkenning en waardering.

Er staan grote belangen op het spel

Het was in het jaar 1948, dat we in de straten rond het Binnenhof in Den Haag liepen. Drie vrienden van Curaçao waren het, dat mag ik zeggen. En de stemming was niet vrolijk. Men voelde teleurstelling om de houding van de democraten. „Weglopen" was een weinig constructieve houding.

De terugslag van het beroep op „Bogota" was te voelen tot in den Haag. Toen vertelde Mr. Dr. d. C. Gomez aan een correspondent van „de Linie", dat ook hij zich op Bogota zou beroepen. Dat kon hij zeker niet namens de Katholieke partij zeggen.

Om nog maar te zwijgen van de houding van sommige vertegenwoordigers, die naar den Haag gegaan schenen te zijn, „to have a good time".

Het een na het ander was verkeerd, zoals het optreden van iemand op het postkantoor. Maar dat alles was nog maar de buitenkant.

Men voelde het incorrecte van de houding diep. Er werden grondslagen gelegd voor de nieuwe staatsorde en in grote lijnen steunden de punten die naar voren kwamen op de rede van de Koningin van 7 Dec. 1942.

We voelden ons wat huiverig, ondanks de vreugde, dat Curaçao nu op eigen benen zou kunnen staan. Daar waren de staten — we wisten wat dat voor een college was. En hoe is onze twijfel niet gegrond gebleken in de laatste jaren. De weinige werkelijke goede krachten worden gehinderd door mensen, die de tribune bespelen.

Er zouden Staten komen zonder de rem van een Eerste Kamer, een senaat, een House of Lords? We wisten, dat zo iets niet kon bestaan op Curaçao: boven de Staten moet een correctief aanwezig zijn, dachten we. We waren bang, dat het C.A.B. op zich een goed idee, reeds lang te voren voorgesteld door de St. Thomaskring en overgenomen in het rapport Ellis wel eens te veel een doublure van de hoofdambtenaren kon worden.

De feiten hebben intussen bewezen dat mede door de destructieve arbeid van de staten het C.A.B. tot nog toe weinig betekenis gehad heeft.

Maar er was meer, waarover die drie mensen op het Binnenhof spraken. Een man van liberale huize opperde de opinie, dat het onderwijs geen rijksaangelegenheid behoorde te zijn, dus door de rijksdelen afzonderlijk geregeld zou moeten worden. Vreemd en pijnlijk was het, dat vrijwel niemand op de bres ging staan, om zeker te maken, dat de principen van de gelijkstelling, zo hecht in de grondwet verankerd zouden worden, overgenomen in de grondwet van de rijksdelen. Het is er God dank toch ingekomen. Wat de roem is van de grondwet der Nederlanden: niet slechts theoretisch de vrijheid van onderwijs te erkennen, maar die ook practisch mee gelijk te maken, mag niet in de basis-overeenkomst der rijksdelen ontbreken.

Er staan grote dingen op het spel.

Een tweede ronde tafelconferentie zal onze toekomst definitief regelen, en we hopen dat er werkelijk respectabele vertegenwoordigers zullen gezonden worden naar het Binnenhof. Beter dan de éérste keer.

U hebt het zelf in handen door goed te stemmen en verantwoordelijke mensen te kiezen, zoals de K.V.P., die haar de lijst heeft geplaatst.

Figuren als Schaepman, Struyken, Mgr. Nolens, Aalberse, Baron van Wijnbergen hielpen mee om Holland een model grondwet te geven.

Helpt U mee, om ook aan de Nederlandse Antillen een prachtvan een statuut te geven, door Uw stem te geven aan de K.V.P.

Sociale Zekerheid

Onmiskenbaar is het huidige streven naar sociale zekerheid et evenmin kan men doof zijn voor de leuze, die met die woorden pleegt te worden aangeheven. Het streven kan gerechtvaardigd zijn, ook als het spel der leuze gevaarlijk mocht blijken. Wij willen daarom hier eerst het streven naar sociale zekerheid in zijn algemene aanleg (I), zijn huidige stand (II) en zijn gerechtigheidsgehalte (III—VI) toetsen en vervolgens de toelaatbaarheid van de leuze (VII) onderzoeken. Enkele meer speciale punten met betrekking tot sociale zekerheid (VIII en IX) zullen dan onze beschouwing kunnen besluiten als een overgang tevens tot de onderwerpen, die andere schrijvers in hetzelfde kader voor hun rekening hebben genomen.

Algemene aanleg

„On aime la sûrete".. schreef reeds Pascal, de mens houdt van zekerheid. Zeker, zij zijn er, de avonturiers, de liefhebbers van het onzekere, van de verrassing, van de onverwachte situatie waaraan het hoofd moet worden geboden, van het gevaar dat dreigt en door een bliksemsnelle reactie wordt afgewend. Iets van de zucht naar onzekerheid dragen zelfs zeer vele mensen — gelukkig! — in zich om. Maar is dit misschien alleen maar het geval bij hen, die de overtuiging zijn toegedaan tegen avontuur en gevaar te zijn opgewassen? En vindt de mate van hun liefde voor de onzekerheid ook haar grens in de omvang van die overtuiging? Minnen zij het onzekere alleen, voor zover zij weten zich daarin te kunnen handhaven en dus alleen als de noodzakelijke entourage om zich in eigen zekerheid toch weer bevestigd te gevoelen? In diepste aanleg vraagt de mens dan toch weer om zekerheid, wij hebben altijd weer vastigheid nodig om de voet op te kunnen zetten.

Men behoeft dan ook niet tot de tijd van gezapigheid en gezeten burgerdom te wachten om de mens naar zekerheid te zien streven. In hun denken en in hun doen zien wij de mensen (en dus ook onszelf) voortdurend naar zekerheid tasten. Naar intellectuele zekerheid omtrent het zijn der dingen, naar morele zekerheid omtrent de behoorlijkheid van ons handelen en omtrent de uitslag van onze daden, naar stoffelijke zekerheid omtrent ons bestaan en onze levensbehoeften. Deze laatste zekerheid interesseert ons in het bijzonder in dit opstel, laten wij er daarom even bij blijven stilstaan.

Zekerheid in stoffelijke aangelegenheden is niet een begrip met een eens gegeven en vaste inhoud. Zij is een component van een aantal factoren, die naar volk en tijdvak en bovendien nog naar persoonlijke geaardheid zeer sterk uit elkander kunnen lopen. De voornaamste zijn:

1. de omvang van de levensbehoeften en van datgene wat tot de noodzakelijkheden van ons bestaan wordt gerekend. De stand der beschaving, der economische mogelijkheden, der sociologische gebruikelijkheden, de eisen ook van klimaat en bodem oefenen hier belangrijke invloed uit, zodat wij naar plaats en tijd de omvang van datgene wat men in zijn kring van zekerheden poogt te trekken aan grote wisselingen onderhevig zien.

2. Het tijdsperspectief, waarvoor men zijn zekerheid ver-

Door heel het land weerklinkt hun stem.

~

Zondag	10 December, 6 uur p.m:	Barber, H. Albertus.
Maandag	11 December, 8 uur p.m.:	Kerkplein, Santa Rosa.
Woensdag	13 December, 8 uur p.m.:	Santa Maria, school.
Donderdag	14 December, 8 uur p.m.:	Janwé, Kerkplein.
Vrijdag	15 December, 8 uur p.m.:	Boca S. Michiel, S. Tremus.
Zondag	17 December, 8 uur p.m.:	Westpunt, Enr. Rojer.
Maandag	18 December, 8 uur p.m.:	San Mateo, S. Willibrord-College.
Dinsdag	19 December, 8 uur p.m.:	Marchena, J. Hudson.
Woensdag	20 December, 8 uur p.m.:	Scharloo, school.

Opdat de begroting beter vlot:

Stemt op **I. C. Debrot**

langt. Hier is het vooral de stand der cultuur die beslissen gaat, hoever men vooruit ziet bij het nastreven van zijn zekerheid. De primitieve jager kan zich zeker gevoelen, als hij zijn avondmaaltje en misschien nog een restant voor de volgende dag heeft buitgemaakt, onze hedendaagse arbeider kan op zijn 14e jaar al beginnen zich voor zijn 65e verjaardag veilig te stellen.

3. De personen, voor wie men zekerheid verlangt. Hier zullen vooral sociologische motieven zich doen gevoelen. Voor wie is men verantwoordelijk en streeft men daarom zekerheid na? Alleen voor zichzelf, ook voor zijn vrouw, zijn kinderen, (tot welke leeftijd?), zijn ouders, verdere familieleden, personen met wie in andere dan een familie-betrekking staat? Hier ligt ook al een aanknopingspunt voor het „sociale" karakter der zekerheid.

4. De middelen, waarmede de zekerheid wordt nagestreefd. Hier begeven wij ons meer in de economische en technische aspecten van het zekerheidsstreven. De mogelijkheid zich stoffelijke zekerheid te verwerven, hangt goeddeels af van wat het menselijke brein aan economisch te verantwoorden middelen heeft uitgedacht.

In al deze factoren kunnen tijd, plaats en persoon voor heel wat dynamiek zorgen. En zo mag het streven naar zekerheid een algemeen menselijke trek zijn, het vertoont toch in elk volk en elke periode een eigen gezicht en daarin zijn nog weer heel wat individuele grimassen mogelijk. Het is dan ook zeker van belang de stand van zaken ten onzent op te maken, voordat wij pogen een antwoord te geven op de vraag naar de gerechtvaardigheid van die stand.

WERELDNIEUWS

BELEDIGDE PERON

Buenos Aires. — Dr. Ricardo Belbin, voormalig leider van het radicale blok in de Argentijnse Kamer van Afgevaardigden, is tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens veertienvoudige belediging van Perón.

EISENHOWER PLATZ TE LONDEN.

Eisenhower Platz. Hitler droomde van een duizendjarig rijk. Truman is met minder tevreden. Zijn vertegenwoordigers hebben dezer dagen een huurcontract getekend voor de huisvesting van de Amerikaanse bezettingstroepen in Engeland, dat maar 999 jaar zal lopen. Daardoor is een van Londens deftigste pleinen, grotendeels toebehorend aan de Hertog van Westminster, nu voor bijna de helft in transatlantische handen gekomen. Dat proces begon reeds tijdens de oorlog toen de Ambassade van de Verenigde Staten aan de Oostkant van Grosvenor Square door de plotselinge aanwas van personeel naar alle kanten uit zijn voegen begon te barsten. Perceel na perceel werd er bij getrokken, met het gevolg dat het plein, waar het accent van Mayfair alras werd overstemd door dat van New York, Washington en Chicago, in de volksmond als Eisenhower Platz bekend kwam te staan. Een volgend stadium in de metamorphose was de oprichting van het standbeeld van Roosevelt in het midden van het plein. Nu is deze week bekend gemaakt dat de hele Westkant van het plein door de Amerikaanse regering is overgenomen. Zij zal dienen voor kantoren van het Londense hoofdkwartier der Amerikaanse land-, lucht- zeestrijdkrachten. Churchill, die eens de hoop uitsprak dat Engeland en Amerika steeds meer „mixed up" zouden worden, heeft dus geen klagen. En des te minder omdat de even indrukwekkende als innemende persoonlijkheid van de Amerikaanse ambassadeur, die thans de scepter zwaait over Eisenhower Platz, een doeltreffende garantie biedt dat de transatlantische verovering van een der meest trotse vestingen van het trotse Mayfair een minimum van frictie, bezeerde tenen en verachtelijk opgetrokken neuzen ten gevolge zal hebben.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Boven in het hoge vertrek had graaf Sebastiaan zijn wandeling weer hervat. Een schone man, midden in de dertig, van hoge gestalte, met brede borst en schouders, met een houding, die duidelijk toonde, dat hij het commanderen verstond. Een diepe plooi tussen de zware wenkbrauwen en een uitdrukking van sombere vastberadenheid op zijn regelmatig, door een blonden puntbaard omlijst gezicht, lieten zien, dat zich in dit uur voor zijn onbuigzamen wil een hinderpaal opdeed, dien hij probeerde uit de weg te ruimen. Die deze hindernis belichaamde was niemand anders dan zijn broer Ulrich, die in het midden van het hoge, met zware eikenhouten meubelen en lange boekenkasten voorziene vertrek, aan een met kostbaar houtsnijwerk versierd schrijfbureau zat, het voorhoofd in nadenken op de linkerhand gestut.

Het licht van de in hoge zilveren luchters brandende waskaarsen viel op hem neer en belichtte met zachte schijn de zilveren draden in het donkerblonde haar, de fijne, gebogen lijnen van het edele, hoge voorhoofd, de zorgelijke blik van de diep liggende grijze ogen. Hoewel drie jaar jonger dan Sebastiaan, scheen hij op dit ogenblik verscheurd door een pijnlijke zielestrijd, de oudste der beide broers. Ziekelijk-bleek kwam zijn gezicht uit boven het donkergroene fluweel van het jakkerskleed, dat hij terwille van het feest van deze dag droeg, en toonloos, alsof hij zich moe gepraat had, klonk zijn stem.

„Geef me uitstel, Sebastiaan, nog ben ik het niet met me zelf eens. Denk toch, welk een gewichtige zaak, het is voor tijd en eeuwigheid!"

De staalblauwe ogen van Sebastiaan schoten bliksems en zijn hand voer afwijzend door de lucht.

„Het zelfde antwoord, sinds weken, sinds maanden! Je bent het niet met je zelf eens en zult dat ook nooit worden. Zich bekommerd maken en aarzelen, brengt het verstand van streek, zoals de herfstnevels ons eng dal. Laat er toch een frisse wind doorheen, waaien. Doe een moedige schrede voorwaarts weg uit de enge cirkel, waarin je gedachten ronddraaien!"

„Die éne schrede, die je me aanraadt, is zo gewichtig; ze beslist niet over goud en macht, maar over zielen en zielenheil. Het gaat niet om mij alleen; voor mijn nakomelingen, voor mijn volk moet ik staan en me eens verantwoorden voor den eeuwigen God".

Sebastiaan wendde zich vlug om. Op de achterkant van het schrijfbureau geleund, stond hij nu oog in oog voor zijn broer.

„Ulrich, een uur lang reeds preek je me over rechtvaardiging en genade, over vrijheid van de wil en Heiligenverering, over de H. Schrift en de Traditie, alsof je een doctor in de Godgeleerdheid was. Wat Luther zegt, wat Zwingli en Calvijn; waarover Schwenckfeld, Osiander en Flacius twisten; ja, zelfs Thomas Münzer, de Wederdoper, heb je me niet gespaard, en waarachtig, je moet me toegeven, dat ik je geduldig aangehoord heb. Maar laat nu mij eens praten! Ik maak het korter en zeg eenvoudig: Laat de papen en doctoren twisten, tot hun de gal overloopt ze zullen toch in der eeuwigheid niet tot rust komen. Tien godsdiensten zijn er nu in het Duitse land, zeg je; welke zal de ware zijn? Hoor nu kort en duidelijk mijn beslissing; de ware godsdienst, Ulrich, is voor ons die, welke ons het gewenste voordeel brengt".

Ulrich wilde opvliegen; Sebastiaan echter hield hem terug met een handbeweging.

Luister naar me, Ulrich! Nog één keer en wel voor de allerlaatste maal wil ik je duidelijk maken, waar om het boven alles voor ons gaat. Vroeger strekte zich het Helfensteinse bezit uit van de Brenz tot aan Blau, van Wiesensteig tot Geislingen, van Blaubeuren tot aan Heidenheim; kiezers en koningen zochten de vriendschap van onze voorvaderen en de naam Helfenstein had een goede klank in het Rijk. De olifant kon zich met ere laten zien naast hert en beer, griffioen en adelaar en andere wapendieren. En hoe is dat nu? De machtige olifant, waarnaar ons geslacht zijn naam draagt, is ineengeschrompeld tot een magere geit. Heidenheim en Blaubeuren zijn aan Wurtemberg verkocht; Geislingen, waar de stamburcht der Helfensteiners stond, is aan Ulm verpand, en omdat het pand niet kon worden ingelost, door keizerlijk vonnis aan de rijksstad Ulm als eigendom toegewezen. Ons stamslot zelf ligt in puin. Van het gehele grote bezit is de Helfensteinse graven alleen de heerlijkheid Wiesensteig overgebleven en daarbij Wellenheim, dat onze oud-oom vroeger verwierf. Zo stonden de zaken, toen onze vader de regering aanvaardde, en hoe hij zich ook moeite gaf, zijn grenzen uit te breiden: Ulm en Wurtemberg hielden hem als met ijzeren ringen omsloten. De gouden sleutel, die alle deuren opent, ontbrak de Helfensteiners. Onrustige tijden, boven alles de moedwillige verwoesting der Hiltenburg door hertog Ulrich, lieten ons niet tot welvaart komen. Die eeuwige geldnood moede, zo wordt er verteld, zou de graaf, onze vader de gedachte gekoesterd hebben, ook Wiesensteig te verkopen en zich in Wellenheim terug te trekken. Toen kwam de Hemel tussenbeide. Al liet Hij ook geen goud regenen, wat wel het gemakkelijkste was geweest, zo beloofde Hij toch een betere toekomst. Is de nacht, toen het oude geslacht een nieuwe spruit kreeg, verscheen daar boven het Dozburger woud naast de maan, die als een halve schijf aan de hemel stond, een andere maan, daarboven een heldere stralenkrans, zo helder en duidelijk, dat hij door allen kon gezien worden. Wijze, vrome mannen legden dit teken zó uit, dat de zoon, die de Helfensteiners in die nacht geschonken was, tot grote dingen geroepen zou zijn. Het vroegere erfdeel zou hij weer herstellen en onverkleind aan zijn geslacht nalaten en zijn naam voor alle tijden onsterfelijk maken". Toen heerste er grote vreugde in de eng geworden muren van Helfenstein. Als over de appel van zijn oog waakte de vader over de uitverkorene, die een heel teer knaapje was en vele jaren met allerlei ziekten te kampen had. Daar hij de jongste was van drie broers, zo liet de graaf, onze hoogedele vader, voor hij zich tot sterven neerlegde, zijn beide oudere zoons zweren, dat hij de jongste in het bezit van de onverdeelde heerlijkheid zouden laten en al hun denken en doen dáárop zouden richten, hem in het bereiken van zijn verheven doel behulpzaam te zijn".

Graaf Sebastiaan hield op en keek naar de broer, die, met zijn hand het voorhoofd beschaduwend, daar onbeweeglijk zat.

„Waarom herinner ik je aan dit alles, Ulrich, daar het je evenzo goed bekend is als aan mij? — Omdat het mij wil toeschijnen, datje de zending vergeten bent, die je reeds bij je geboorte door de Hemel is opgelegd, het Helfensteinse erfdeel weer in zijn oude omvang te herstellen. Geloof je misschien, dat Geislingen en Blaubeuren je in de slaap in de schoot zullen vallen? Een geluk is het, dat ik bij je ben om je de ogen te openen en je ruggegraat steviger te maken. George, onze oudste broer, heeft zich zijn taak licht gemaakt. Hij huwt een rijke erfgename, verenigt haar wapen met het onze, haar graafschap Gundelfingen met de heerlijkheid Wiesensteig en wijdt zich nu geheel aan de dienst des keizers, alsof hier niets meer voor hem te doen valt. Toch wil ik hem hierover geen verwijt maken. Hij staat ons tenminste niet in de weg en laat ons de hand vrij, om op het gunstige ogenblik toe te grijpen. Dit gunstige ogenblik is nu gekomen. De Keurvorsten van Saksen en de Palts bieden ons de hand — om niet te spreken van de Wurtembergsen hertog Christophorus, onze goedgezinde neef en vriend — en daar ze naar deze machtige voorsprekers luisteren, zijn de Ulmers geneigd met ons over Geisling ente onderhandelen.

Wie weet raad?

Sint Nicolaas is geweest! En waaraan Tante Corry en haar belhamels het aan verdiend hebben weten ze niet, maar Sint Nicolaas is bij hen niet 's nachts geweest in het donker toen ze sliepen, toen ze er niets van merkten, maar overdag, of liever 's avonds.

Tante had juist tegen haar kinderen gezegd, dat zij vandaag vroeg naar bed toe moesten, omdat zij Sint Nicolaas veel kans moesten geven om zijn geschenken te brengen: de goede oude man heeft immers zoveel huizen af te gaan in die ene nacht.

Juist was Tante aan het vechten, om ze naar bed te krijgen, — dat gaat in ons huis niet gemakkelijk. Bij jullie ook niet? — toen we vreselijk schrokken, omdat we het rammelen van kettingen hoorden. Het kwam uit het tuintje voor het huis. Door het open raam was het duidelijk te horen.

En nog voor we konden gaan kijken, of zelfs maar onze spraak terug hadden, om te vragen, wat dat was: daar stond St. Nicolaas al op het balcon en de kettingen van Zwarte Piet, die achter hem aankwam, sleepten over de stenen trappen.

Daar stonden ze voor ons in de kamer. In levende lijve! Koeki zocht zijn toevlucht in de rokken van Tante; de anderen waren erg bleek en zo stil als ze anders alleen maar zijn, wanneer ze slapen. En Oom Tom! Die liet toch in die stilte met luid gekletter zijn pijp op de vloer vallen! Ja, nu zei hij niet: „let go!" Dat durfde, dat kon hij niet zeggen. Hij kon alleen maar, met zijn krant op zijn schoot met grote, verbaasde ogen zitten kijken.

Niemand zei een woord. Ook Sint Nicolaas niet: die keek ons maar aan, de een na de ander. En Piet achter zijn rug. Als Piet bewoog rammelde zijn ketting even.

Omdat er toch iets gezegd moest worden, zei Tante maar: „Dag, Sint Nicolaas! Wilt U niet even gaan zitten?"

„Dit is voor mij geen nacht om te zitten. Ik moet lopen. Ik moet rijden!" zei Sint Nicolaas.

En omdat Sint Nicolaas toch altijd gelijk heeft zei Tante maar. „Zo als U wilt, Sint Nicolaas".

Wel heeft Sint Nicolaas ons allemaal bij zich geroepen. Eerst Oom Tom: O, dat had jullie moeten zien. Nu kon hij zich niet verschuilen achter zijn krant. Nu moest hij Sint Nicolaas aankijken of hij wilde of niet.

„Oom Tom", zei Sint Nicolaas, het viel mij erg tegen, dat U nog niet eens een brief wilde schrijven om te vertellen wat U hebben wilde. Eigenlijk moest ik U niets geven want als je mij niets vragen wil . . . Maar opdat dit het volgend jaar niet weer gebeuren zal, geef ik U een mooie vulpen".

En zo kwamen we allemaal aan de beurt: al de kinderen en tenslotte jullie Tante. Zij kreeg een mooie jurk met een, hele krant er op gedrukt. En toen Tante haar jurk goed las, zag ze dat het allemaal: Hier is ons Hoekje, Jongens en Meisjes, waren.

Nu draagt Tante hem meestal 's avonds, dan hebben de kinderen iets te lezen.

* * *

Maar laat Tante de raadsels niet vergeten.

Ze waren gelukkig gemakkelijk deze keer, want anders zouden jullie ze niet hebben kunnen oplossen, nu je hoofd zo vol van Sint Nicolaas was.

1. Wie zijn geboren en niet gestorven?
   Antwoord: Zij die nog leven.
2. Welke nieren hebben niet alle mensen?
   Antwoord: Manieren.
3. In de muziek hoor ik thuis. Draai mij om en ik ben een jongensnaam.
   Antwoord: Noot en Toon.
4. Je draagt mij op het hoofd. Neem mijn hoofd er af en je kunt mij oogsten.
   Antwoord: Haar — Aar.
5. „Dag herder met je 100 schapen".
   Ik heb er geen 100. Als ik er nog eens zoveel en half zoveel en ¼ maal zoveel en nog 1 schaap had, dan had ik er 100.
   Hoeveel schapen had die herder?"

Antwoord: 36.

De gelukkige winnaar was Damiano Kelly van Scherpenheuvel, die dus een mooi boek rijker zal worden.

En hier zijn de raadsels voor de komende anderhalve week:

1. Twee hoofden, twee armen, vier ogen, zes voeten. Hoe zult ge dat verklaren moeten?
2. Ik ben in uw tand, maar niet in Uw mond. Ik ben in het zand, maar niet in de grond. Ik ben in de kat, maar niet in de hond neefjes en nichtjes, zoekt nu eens rond!
3. Mijn eerste is een voorwerp, dat in ieder huisgezin gebruikt wordt. Mijn tweede ziet men in de tuin. En mijn geheel zwerft over de zee.
4. Wie help je iedere dag aan brood?
5. Wie kan dit lezen? R. R. R. R. R.

Oplossingen inzenden vóór Donderdag, 21 December, a.s. aan jullie

Tante Corry

Amigoe di Curaçao

Conscientiesteeg Curaçao

Rupert en het levende Speelgoed.

Rupert vermoedde al wat ze in het bureau van de agent zouden vinden. En werkelijk, daar staan de speelgoed-giraffe en het nijlpaardje op de toonbank. „Ze zijn van ons", roept het beertje. „We hebben het kerstmannetje erom geschreven en de boeman moet ze gebracht hebben". „Juist!", geeft de giraffe toe. „Ja", lacht het nijlpaardje. „Goeie genade, ze kunnen praten ook! Wat voor soort speelgoed is dat?" vraagt agent Grommer verbaasd. Dat is het toppunt!" lacht Rupert. Het kerstmannetje heeft zeker vergeten de toverkracht van hen weg te nemen voordat hij ze op zond".

34. Politieagent Grommer begrijpt er geen steek van. Hij neemt de giraffe en het nijlpaardje onder zijn arm en draagt hen naar buiten. „Wat ik niet begrijp is dat die schepsels bij mij terecht gekomen zijn", gromt hij. „Ha nu snap ik wat er gebeurd is", zegt Rupert. „We hebben allemaal onze naam onder de brief naar het kerstmannetje gezet en dus kon de boeman hen niet naar één van ons brengen. Uw bureau ligt precies midden in het dorp. Hij bracht hen dus daarheen om ons allemaal een gelijke kans te geven". De agent blijft voor zich uit staren. „Alles bij elkaar een vreemde manier van doen", mompelt hij.

35. Maar de agent blijft grommen, terwijl hij de vriendjes aankijkt. „Ik weet nog altijd niet aan wie ik ze geven moet", zegt hij. „O, we spraken af om hen zelf te laten kiezen met wie ze mee willen gaan", zegt Rupert. Laten wij in een kring gaan staan en dan zien wat zij doen". De vriendjes gaven elkaar een hand, en de giraffe en het nijlpaardje, die dat een leuk spelletje vinden, huppelen blij om hen heen. De agent kijkt zijn ogen uit. „Zo'iets heb ik van m'n leven nog niet gezien", mompelt hij.

36. De giraffe en het nijlpaardje lopen blij de kring rond tot ze er moe van worden. Dan gaat het nijlpaardje recht op Sylvia af, zoals hij vroeger al eens gedaan heeft. Maar de giraffe kan geen besluit nemen. „Jullie zijn allemaal even aardig", zegt hij. Ik weet heus niet met wie ik mee wil gaan. Rupert heeft ons het eerst gevonden. Hij moet dus maar kiezen". „Dat is een goed idee, dat zal ik doen", antwoordt Rupert. „Willie heeft dit jaar geen speelgoed gehad, en daarom moet je van hem zijn. Maar je kunt alle twee net zo vaak als je wilt, met ons mee spelen.

De Sport der Russen onder leiding van de Staat.

Een geweldige industrie.

Stockholm. — Volgens de heer Tage Ericsson, voorzitter van de Zweedse Athletiekbond, die een bezoek bracht aan Rusland om te trachten wedstrijden tussen athleten van beide landen te organiseren, wordt de amateursport in de Sovjet-Unie omgezet in een geweldig industrie, onder leiding van de staat.

Alles gebeurt er op grote schaal; een voorbeeld daarvan is wel, dat niet minder dan 600 gewapende politie-agenten in actie komen, wanneer in het Dynamo Stadion te Moskou een voetbalwedstrijd wordt gespeeld.

De sport kost de Russische staat jaarlijks 3.000 millioen roebel, maar op het ministerie van lichamelijke opvoeding en sport is men dan ook van mening, dat alles grootscheeps gedaan moet worden. Het is gehuisvest in één der grootste gebouwen van Moskou en heeft verscheidene honderden employé's in dienst. Iedere tak van sport vormt een afdeling met een eigen administratieve staf.

Een der voetbalofficials vertelde, dat niet minder dan 12.277 teams dit seizoen hebben deelgenomen aan de competitie om de Russische beker. Iedereen was de voorzitter van de Zweedse Athletiekbond behulpzaam geweest bij het verstrekken van inlichtingen, maar hij werd op de voet gevolgd door stenographen, die ieder woord noteerden van de gesprekken, welke hij met Russische officials voerde.

De heer Ericsson bezocht in Moskou verder nog het centrale trainingsinstituut, waaraan 3.000 sportleiders dit jaar hun vierjarige opleiding voltooiden. In andere delen van de Sovjet-Unie bevinden zich nog 13 van dergelijke opleidingsscholen, die samen jaarlijks vele duizenden sportleiders afleveren.

Het instituut te Moskou bevat zalen, groot genoeg om er sprints over 100 meter te houden, alsmede wedstrijden in kogelslingeren en discuswerpen. Het heeft voorts een speciale hygiënische afdeling, waaraan professoren in de physiologie verbonden zijn. Hier worden athleten in observatie genomen teneinde de reacties te kunnen waarnemen bij klimaatsverandering, verandering van voedsel e.d. Weer een andere afdeling ontwerpt de schoenen voor de athleten en geen enkele winkel mag sportschoeisel verkopen, dat niet door deze deskundigen is gecontroleerd.

Het instituut te Moskou huisvest verder een „school voor de verdere ontwikkeling der topathleten". Ieder jaar worden de 100 beste athleten opgeroepen voor een herscholing van twee jaar. Gedurende deze periode van training worden de kosten van hun levensonderhoud door de staat gedragen.

„Wellicht zal men denken, dat dit tegen de regels van het amateurisme in gaat", zei de heer Ericsson, „maar er is mij geen enkel voorschrift bekend, dat trainingscursussen voor de duur van twee jaar verbiedt. Ik meen echter niet, dat dit systeem aanbeveling verdient, omdat de Russen hiermee het domein van de gewone athletiek te buiten gaan".

De Russische stadions zijn evenredig groots van opzet. Het nieuwe te Leningrad, gebouwd door vrijwilligers, biedt plaats aan 100.000 toeschouwers. Tussen de ingang en het veld is een ruimte van 50 meter breed met beeldhouwwerken, planten en watervallen. Het Dynamo Stadion te Moskou, dat 80.000 personen kan bergen, is bijne even groot. Het omvat drie voetbalvelden, een ijsbaan, 10 tennisbanen, zes banen voor baseball, vier zalen voor worstelen en boksen en voorts restaurants en ontspanningsgelegenheden. Maar de toegangsprijzen zijn dan ook allesbehalve laag. Ze varieren van 10 tot 15 roebel, waarvan de staat 10% opeist als vermakelijkheidsbelasting. Bij de stadions bevinden zich geen tourniquets, maar te Moskou houden 600 politieagenten er toezicht op, dat niemand zonder te betalen naar binnen gaat.

Dit jaar heeft de staat een campagne ter bevordering van de netheid op touw gezet om de stadions schoon te houden. Geen sigarettenpeukjes of vodjes papier ontsieren de tribunes na afloop van een wedstrijd, maar, zo vervolgde de heer Ericsson, in Sovjet-Rusland is dan ook haast geen chocolade of andere snoeperij te koop.

In tegenstelling tot de stadions zagen de sportvelden van de verschillende scholen er slecht onderhouden uit.

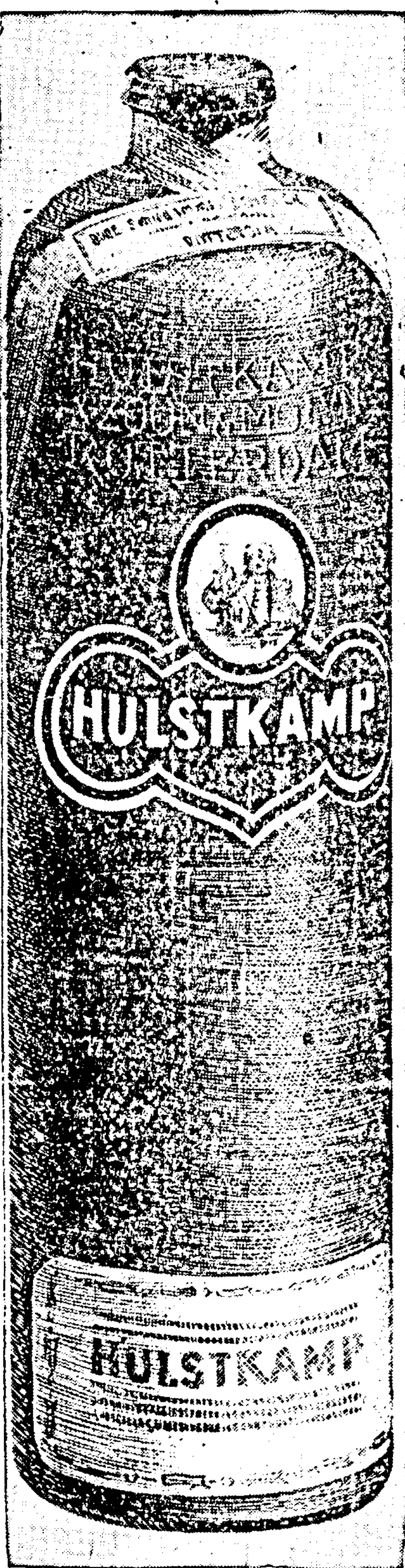
Tijdens zijn bezoek aan de Russische hoofdstad vroeg de heer Ericsson, of hij zich in geheel Moskou vrij mocht bewegen. Het antwoord was: Wie zou u tegenhouden? Voorts was het hem toegestaan foto's te maken van de stadions, maar niet van de straten van de stad en voorwaarde was, dat hij de films in Moskou zou laten ontwikkelen alvorens hij het land verliet. De heer Ericsson was ietwat verbaasd te horen, dat alle sportleiders een cursus moeten volgen in de communistische leer, en zijn verbazing nam toe, toen hij vernam, dat granaatwerpen een officiële erkende sport voor vrouwen in Rusland is. Op zijn vraag waarom, haalden zijn gidsen slechts de schouders op.

LAATSTE NIEUWS

— In Finland is men een jacht begonnen op de „heroineventers', die in openbare parken heroine-injecties geven voor 10.000 Finse marken. Men meent, dat de heroine voor een groot deel afkomstig is van het platteland, waar goedgelovige artsen recepten aan zgn. lijders aan pijnlijke kwalen zouden verstrekken.

— Italië heeft bij het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken geprotesteerd tegen het vasthouden van 80 Italianen, die met de „Vulcania" in New York aankwam, aldus meldt de Italiaanse ambassade in de V.S. Immigratie-autoriteiten deelden later mede, dat er 75 personen werden vastgehouden en naar Ellis-eiland gezonden.

— De Zwitserse federale raad heeft bij het parlement een wet ingediend inzake de bouw van schuilkelders in het gehele land.

769 **Tom Poes en het Monster van Loch Ness**

Aan de ene kant bevond zich een rotswand, die tamelijk stijl naar boven liep en Tom besloot er tegenop te klimmen.

„Daar boven heb ik een goed uitzicht op het meer!" dacht hij. „Hm:. het is een vreemde rotswand.. een beetje los.... het lijkt wel, alsof hij helemaal uit rotsblokken bestaat! Op elkaar gestapeld en wat aarde er overheen, zou ik zo zeggen! Dat is niet natuurlijk....

Op dat moment bleek het, dat hij gelijk had, want er raakte: een paar stenen los en Tom Poes rolde naar beneden, gevolgd door aarde en rotsblokken. Boem.. plof!! Daar lag hij. Een beetje wezenloos staarde hij om zich heen en toen naar boven. En toen zag hij iets vreemds. Op de plek waar hij gevallen was, was een gat in de rotswand ontstaan en uit dat gat straalde licht! Nu, zoiets is niet gewoon en het is dan ook begrijpelijk, dat het Tom Poes tot nadenken stemde.

„Net wat ik al dacht!" mompelde hij. „Achter deze blokken zit een opening in de rotswand — een soort grot! Er is dus iemand, die er belang bij heeft om deze grot te verbergen.. en die iemand is op dit ogenblik daar binnen! Eindelijk eens een ontdekking.. hoewel ik mij niet kan voorstellen, dat het monster daar een lamp brandt!"

Delegatie van Surinaamse staten arriveerde in Nederland.

Amsterdam. — Vrijdag is op Schiphol de delegatie van de coalitie in de Staten van Suriname aangekomen, bestaande uit minister Lichtveld en de heren O. Wong, H. Shrimisier en Rambaran Mishre.

Maandag komt de delegatie van de oppositie aan. Door weersomstandigheden is de reis van de thans aangekomen delegatie zeer vertraagd. Zij had reeds Vrijdagochtend moeten arriveren, doch kwam eerst Vrijdagavond aan.

De heer Lichtveld zeide in een onderhoud met de pers in de ontvangstkamer van het vliegveld, dat hij niet naar Nederland gekomen was als minister van onderwijs en volksgezondheid, doch als leider van de coalitiedelegatie.

„Wij zijn gekomen om met de minister te overleggen, op welke wijze moet worden tegemoet getreden aan de moeilijke toestand, die ontstaan is door het ontbreken van een afdoende wetgeving op allerlei gebied. In een gemeenschap als de onze", zo ging de heer Lichtveld voort, „lijken de moeilijkheden vaak voort te spruiten uit persoonlijke grieven. Dit is echter in dit geval zeker niet juist; in wezen gaat ons geschil veel dieper. De moeilijkheden van thans in Suriname komen in wezen voort uit de geesteshouding van hen, die obstructie voeren. Een der hoofdpunten, waarvoor wij naar Nederland zijn gekomen, is de penetratie van het communisme in Suriname, dat zich niet openlijk als zodanig voordoet, doch alle kenmerken ervan biedt".

De heer Lichtveld schetste de oppositie in de Staten als een, die de middelen van obstructie, verwarring en sabotage niet schuwt. „Wij zullen in Nederland zeker niet met de heren der oppositie spreken", zo zeide hij vervolgens. „Er is lang en breed over gesproken in Suriname en wij zijn nu uitgepraat. De moeilijkheden in de Surinaamse Staten dienen te worden opgelost. Dit is niet een uitsluitend Nederlands, doch internationaal belang. Onze tocht hierheen is geen boetetocht naar Canossa. Wij komen een beroep doen op de regering, die tenslotte internationaal gezien de verantwoordelijkheid draagt.

Wij zullen de regering vragen maatregelen te nemen, dat een lichaam wordt benoemd, dat hangende de moeilijkheden het heft in handen neemt. Ik zie dit niet als een inbreuk op onze autonomie, doch als hulpverlening in een noodtoestand, zoals een buurman een brand helpt blussen in een aangrenzend perceel. Onze wetgeving is verouderd en voorziet niet in moeilijkheden als waarmede wij thans te kampen hebben."

„De Verenigde Staten, zo zeide de heer Lichtveld, volgen met grote belangstelling de gebeurtenissen in Suriname, ook uit het oogpunt van de Surinaamse bauxiet, die 50% van de Amerikaanse industrie voorziet, en het spreekt vanzelf, dat de Verenigde Staten niet gaarne zouden zien, dat de productie zou worden geschaad door binnenlandse moeilijkheden. Vooral nu de Verenigde Staten zich moeten bewapenen voor acties in het Verre Oosten, willen zij hun oorlogsindustrie op volle toeren laten werken."

„Gelooft u, dat er nog een mogelijkheid is, dat de zaak in Suriname in het reine komt?" vroeg een der journalisten. „Suriname mag nooit een „Finsterwolde" worden", zo luidde het antwoord, „en daarom komen wij praten. Wij geloven, dat alles nog ten gunste kan worden geleid, en hopen te bereiken, dat het tijdelijke noodbestuur in Surinaamse handen komt. Wij zouden natuurlijk niet graag zien, dat Suriname, op welke wijze dan ook, afstand zou moeten doen van de pas verworven vrijheid".

De delegatie weet niet, hoe lang zij in Nederland zal blijven. „Wij willen de zaak tot een oplossing zien gebracht, wij zullen heus niet eerder vertrekken", aldus besloot de heer Lichtveld.

Lt. Colonel and MRS. SIDNEY N. RAYNOR
of Roslyn, N.Y.
take pleasure in announcing the marriage
of their daughter
DOROTHY
to
Mr. JOSIAS LOPEZ HENRIQUEZ
on Saturday December 9th, 1950.

Widow JULIA S. LOPEZ HENRIQUEZ
takes pleasure in announcing the marriage
of her son
JOSIAS
to
Miss DOROTHY RAYNOR
on Saturday December 9th, 1950.

At home: 5.30 p.m. Scharlooweg 130, residence of Mr. & Mrs. Alex Curiel.

ARUBA

HENRY J.

In de Showroom van de heer Arturo M. Arends, agent van de Kaizer-auto's aan de Korteweg te Oranjestad, zagen wij de nieuwste schepping van de Kaizerfabrieken. Mochten wij de laatste keer schrijven, dat de Kaizerfabrieken, wat autoproductie betreft, slechts in beginstadium zijn, thans schrijven wij, dat deze Henry J. een revolutie betekent op autogebied. Deze auto is de auto van Aruba. Op Aruba rijden zeer vele auto's, die zeer weinig kosten, maar er is niet een auto met zitplaatsen voor 6 personen, die zo goedkoop is als deze Henry J. De Kaizer-fabrieken bewijzen duidelijk wat hun streven is: een goede auto voor weinig geld.

Te allen tijde is heer Arturo Arends (telefoon 1073) bereid nadere inlichtingen te verschaffen. Wanneer een dezer dagen de Henry J. op de Arubaanse wegen zal verschijnen, dan zal hij door velen bewonderd worden.

Mgr. A. v. d. Veen Zeppenfeldt zegende de schoonste kerk der Curacaose buitendistricten in.

Onder grote belangstelling van de zijde van de bevolking en genoden heeft gistermiddag Z.H. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt de nieuwe kerk van de H. Antonius van Padua ingezegend. Een nieuw modern Godshuis werd als monument van brandende godsijver in gebruik genomen. De parochie van Soto is een bloeiende gemeenschap, de oude kerk voldeed al lang niet meer en zo kon men ruim 8½ maand na de eerste steenlegging het carillion horen beieren, was de feestverlichting ontstoken en wapperden de vlaggen vrolijk aan vlaggestok en kerkgebouw. Want Soto vierde feest, Soto heeft een kerk, die werkelijk artistiek en mooi te noemen is.

Er was heel wat belangstelling voor deze kerkelijke plechtigheid. Z. Exc. Gouverneur Peters en mevr. Peters als peter en meter waren aanwezig, alsmede, mr. Jas, President van het Hof, leden van de rechterlijke macht advocaat-generaal mr. Bijvoet districtsmeester van Eps, de H. E. Pater vicarius L. van Rooy, fr. Odulphinus, missie-overste en frater Radulphus, dr. .W. Goslinga, leden van de CPIM directie, n.l. ir. de Kok en Troost en voorts vele paters Dominicanen. Pater Willers en L. de Lannoy vormden de ontvangstcommissie.

De inzegening.

De bisschop begaf zich met de assistenten, n.l. pastoor Hagemans (Westpunt) als kruisdrager, pastoor Schipper (Barber) en pastoor Weenink (Janwé) als cantores, de H.E. Pater Vicarius L. van Rooy als diaken, pastoor Wolters als sub-diaken, pater de Valk als ceremoniaris en pater Erkamp (secretaris) naar de hoofddeur van de kerk. Voorop werd het kruis gedragen, staande voor de hoofddeur, zegt de Bisschop:

Heer, wij bidden U: bereid onze handelingen voor door de invloed van Uw genade en begeleid ze met Uw hulp, opdat al ons bidden en werken steeds met U beginnen, en, aldus begonnen, door U worde voltooid.

Dan trok de stoet van buiten om de kerk, die van binnen nog van alles ontdaan moet blijven, ook zelfs de altaren. Na de zegening stroomde de kerk vol met bezoekers. De kerkelijke plechtigheden werden binnen het kerkgebouw voortgezet, waarna Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt op het altaar staande, een korte toespraak hield.

Toespraak Mgr.

Monseigneur wees op de vreugde van koning Salomon, toen hij de tempel kon inwijden. Eindelijk een waardige woonstee voor God. Zo ook hier op Soto eindelijk een waardige, ja prachtige kerk.

Het moet het centrum zijn van het godsdienstig leven en het leven van alle dag mooi maken en kracht geven.

Mgr. dankte vervolgens de Pastoor, de commissie, de weldoeners buiten en in Soto om tenslotte te wijzen op het feit, dat Soto nu een nieuwe patroon heeft, de H. Antonius van Padua, die, zoals Mgr. opmerkte, soms geëerd wordt als de Patroon van de verloren zaken. Wel moge Hij dan de verloren schapen van hier terug brengen.

Hierna werd in processie het Allerheiligste binnengedragen, leden van de R.K. Verkennerij fungeerden als dragers van het baldakijn.

Receptie.

De bevolking van Soto heeft van de receptie om Monseigneur en pastoor Wolters geluk te wensen, een druk gebruik gemaakt. En ook hier talrijke sprekers.

Gouverneur Peters zeide verheugd te zijn als peter en meter te mogen optreden en nu op de dag van de inzegening aanwezig te mogen zijn.

De kerk is doelmatig en mooi. Spr. hoopte dat de kerk grote aantrekkingskracht voor de parochie mag hebben en op stoffelijke wijze zal bijdragen tot de godsdienstige vorming en ontwikkeling van het volk.

De Gouverneur bracht Monseigneur de missie, de pastoor en clerus hartelijk dank, wenste de bevolking geluk met deze nieuwe en hoopte dat het volk van Soto en volgende generaties de zegeningen voor hun geestelijk welzijn mogen deelachtig worden.

Andere sprekers waren de heer Polyte Monte, mej. Theresia Sluis en een charmant schoolmeisje.

Na begroeting van de autoriteiten zeide de heer Monte, dat het voor hem een hoge eer was namens de bevolking van Soto een rede te mogen houden.

Het leek zo onwaarschijnlijk en wonderlijk, dat het mogelijk zou zijn, dat Soto een nieuwe kerk kreeg. Toen enkele jaren geleden de pastoor daarover begon te spreken, aldus de spr. was het ons onwezenlijk. Nu staat daar de Kerk, gebouwd door goede mensen, die wij niet mogen vergeten, gebouwd ook door onze mensen. Het is een parel onder de kerken van Curaçao, een eer voor Soto. Daar zullen wij bidden en danken.

Onze kerk heeft een nieuwe patroon gekregen de H. Antonius van Padua, een heilige, die van ons houdt en waarvan wij veel houden.

Hij beëindigde zijn rede met lof toe te zwaaien aan de pastoor, die het gehele eiland op zijn autotochten enthousiast maakte voor Soto. Zijn werk is vandaag heerlijk bekroond.

Namens de vrouwen van Soto sprak mej. Th. Sluis. Spr. greep terug in het verleden en dankte God hoe 25 jaar geleden de onvergetelijke pater Valentinus Jansen hier mocht beginnen met een aparte kerk voor Soto. Speciaal memoreerde zij in de lijst van de pastoors die voor Soto gewerkt hadden de inmiddels reeds overleden pastoor Hart en bracht in herinnering hoe in zijn tijd, de plechtigheden in het oude kerkje met een bijzondere luister gecelebreerd werden.

In het Nederlands dankte tenslotte een schoolkind. Wij kinderen danken en zullen bidden voor onze weldoeners. En jaren lang zullen we blij zijn met onze kerk. Wij zijn de lammetjes van de dankbare parochie, aldus sprak dit schoolkind.

Dankwoord pastoor Wolters.

Pastoor Wolters, met ontroerende stem, was de laatste spreker en kon niet genoeg woorden vinden de vele weldoeners te danken. Hij bracht dank aan zijn overste, Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt, die voor hem zo'n belangrijke steun was geweest. In het bijzonder dankte hij de heer Louis de Lannoy, die voor de financiële zorgen opkwam en als geen ander de moeilijkheden tot een oplossing wist te brengen. En de moeilijkheden bij het ondernemen van een dergelijk project, de bouw van een kerk, zijn altijd te vinden op financieel gebied. Een pastoor is geen financier, hij kan wel bedelen, zonder L. de Lannoy, alsdus verklaarde pastoor Wolters niet zonder ontroering in zijn stem, zou deze kerk niet klaar gekomen zijn.

Voorts dankte spr. allen, die op een of andere wijze tot de tot stand koming van deze kerk hebben bijgedragen, twee onbekende gevers, die verborgen wilden blijven maar die het altaar, een juweel, cadeau hebben gegeven. Voorts ook de onbekende milde gever, die *f* 2000.— beschikbaar stelde voor het doopvont, dat over een week klaar zou komen. Hij sprak de wens uit, dat Soto al diegenen in de gebeden zal gedenken.

Dank werd uitgebracht aan architect G. Vetter, aan bouwondernemer Sj. Abeen en aan de stuwende kracht, de heer Spanjaards, de opzichter, die het met zijn mensen wist klaar te spelen, dat Soto de eerste kerk was, die op tijd was gereed gekomen.

„Bonaire en Aruba zijn overtijd, Soto was wel op tijd", aldus verklaarde de herder van Soto met trots, „8½ maand na de eerste steenlegging staat daar de kerk en ik kan mijn ogen niet geloven". Voorts bracht hij dank aan de Elga, die voor de gratis feestverlichting heeft zorg gedragen en aan Th. Henriquez, die voor de geluids (carillion) versterking en Hammond orgel had zorg gedragen.

Tot slot richtte hij zich in het papiamento tot de bevolking, waarna met een „biba Monseigneur, biba Pastoor en biba parochie Soto" het einde kwam aan deze gewichtige dag.

De eerste H. Mis, welke op Zondag a.s. gecelebreerd wordt zal worden opgedragen tot intentie van de weldoeners van de nieuwe kerk.

Op de interieur beschrijving komen we Maandag terug.

Sportnieuws uit Nederland.

Wielrennen.

Amsterdam, 4 Dec. Nu gebleken is, dat in de periode, die de U.C.I. heeft vastgesteld voor de Ronde van Nederland, ook de Ronde van Luxemburg en de „klassieken" Bordeaux-Parijs gereden worden, waardoor de Nederlandse ronde in het gedrang kan komen, heeft het bestuur van de Ronde van Nederland de bemiddeling ingeroepen van de Sportcommissie van de N.W.U. De Sportcommissie moet pogen bij de U.C.I. te bereiken, dat de Ronde van Nederland 1951 op de internationale wielerkalender wordt geplaatst van 5 tot en met 10 Juni 1951

Hockey.

De grote strijd afgelopen Zondag in het Oosten tussen de stadgenoten en grote gegadigden voor de afdelingstitel, P.W. en D.K.S., is geëindigd in een uitstekende 3—0 zege van P.W. Het werd een gloriedag voor P.W., dat hierdoor haar grootste concurrent zo niet de genadestoot, dan toch wel een schier oonoverkomelijke slag toediende. De Enschedeërs vergrootten hun voorsprong hiermee tot vier punten. Dat het Haagse H. H. Y. C. weer in topvorm is dit jaar bewees weer de 6—0 zege der Ho-Hijers op Amsterdam. Ze zijn thans nog de enige ploeg die geen verliespunten heeft. In het Zuiden bond koploper Venlo E.M.H.C. aan haar zegekar en is derhalve met H.H.Y.C. en P.W. nog ongeslagen. In het Noorden lag de competitie tengevolge van het slechte weer stil.

Voetbal.

Vandaag speelt Ajax in Parijs een wedstrijd tegen de Racing Club de Paris uit de Franse eerste divisie. 's-Zondags gaan de Ajaxieden naar het Stade de Colombes, waar het Nederlands elftal aantreedt tegen Frankrijk.

H.F.C.-Oud Internationals

Het elftal van de oud-internationals, dat op Nieuwjaarsdag zijn traditionele wedstrijd tegen H.F.C. speelt, wordt samengesteld uit de volgende spelers:

Halle (Go-Ahead), Caldenhove (D.W.S.), Schijvenaar (E. D.O.), Paauwe (Feyenoord), Pelikaan (Longa), Stijger (P.S. V.) Wels (Unitas), Vente (Neptunus), Roozen en Smit (Haarlem), van Gelder (V.U.C.), Dräger (Ajax en Schaap ('t Gooi).

Frankrijk — Nederland.

Zondagmiddag dus ontmoeten Frankrijk en Nederland elkander weer voor de tiende maal, nu in het Colombes-stadion te Parijs. Iedereen zal wel begrijpen, dat dit een zeer zware taak is voor onze jongens. Na de zware 7—2 nederlaag te Antwerpen de vorige maand is er veel geschreven in de diverse sportbladen, of het momenteel wel verantwoord is om met een zwak elftal als ons huidige tegen de prof-teams van verschillende landen te spelen over de samenstelling van ons elftal etc etc. Maar hoe het ook zij, Zondag ontmoet ons nationale team de sterke Franse ploeg. Spelers als Baratte, Flamion, Cuissard, Fignal zijn uiterst geroutineerde spelers, technisch zeer knap en razend snel. Het enige wapen, dat Nederland hier tegenover kan en zal moeten stellen om een zo'n dragelijk mogelijk resultaat te bereiken is snelheid en enthousiasme.

Wij hebben in ons voetbal meerdere misère-jaren gekend, en juist toen was de team-geest in onze ploeg een zeer sterk wapen. In ieder geval onze ploeg zal vechten, tot het eindsignaal, onze achterhoede mag er nu wel wezen, de oude-rot Schijvenaar is weer opgesteld en met de A.D.O.'er de Jong is dit wel een potig backstel, die in ieder geval hun mannetje wel zullen staan. Op Kraak kunnen wij rekenen. De middenlinie, althans de beide kanthalves, is een open vraag. Zal de R.C.H.'er Biesbrouck van Stoffelen doen vergeten? Terlouw is nu aanvoerder, hopelijk zal deze eerste wedstrijd van hem als aanvoerder geluk brengen. Abe Lenstra staat nu weer op zijn oude plaats en dat is al een goede winst voor onze voorhoede. v.d. Snoek moest plaats maken voor de Hermes-speler v.d. Tuin, of dit nu wel de juiste oplossing zal blijken?

Laten wij hopen, dat Abe's schot de juiste weg naar het doel zal weten te vinden en zijn mede-spelers zullen profiteren van zijn vernuftig spel. Gemakkelijkheidshalve geven wij hieronder nog de opstelling der beide ploegen, zodat U, wanneer U eventueel de strijd via de P.C.J. beluistert, het spel goed kunt volgen:

Frankrijk:

Fignal
Huguet Marche
Arnaudeau Cuissard Ranzoni
Kargou Baratte Flamion
Strappé Doyé

Clavan De Graaf
Lenstra v. Melis v.d. Tuyn
Biesbrouck Terlouw v. Schijndel
Schijvenaar De Jong
Kraak
Nederland

18de RONDE VAN HET INTERNATIONAAL SCHAAKTOURNOOI

Amsterdam. — De uitslagen van de gisteren gespeelde en gedeeltelijk heden beëindigde partijen van de 18e ronde van het internationale schaaktournooi luiden: O'Kelly remise met Rossolimo; Kramer remise met Foltys; Tartakower remise met Euwe; Pilnik slaat Kottnauer; Pirc remise met Van der Berg; Stahlberg remise met Donner; Trifunovic remise met Najdorf; Van Scheltinga remise met Golombek; Reshevsky wint van Gligoric; Gudmundsson wint van Szabados.

De afgebroken partij uit de 17e ronde tussen Szabados en Reshevsky werd remise.

De stand na de 18e ronde is 1. Najdorf 14½ punt; 2. Reshevsky 13½ punt; 3. Stahlberg 12½ punt; 4. Euwe 11½ punt; 5. en 6. ex aequo Gligoric en Pirc 11 punten; 7. en 8. ex-aequo Rossolimo en Pilnik 10½ punt; 9. Trifunovic 10 punten; 10. O'Kelly 9 punten; 11. en 12. ex aequo Tartakower en Donner 8 punten, 13. en 14. ex aequo Foltys en Gudmundsson 7½ punt; 15. en 16. ex aequo Van der Berg en Van Scheltinga 7 punten; 17. Kottnauer 6 punten; 18, 19, en 20. ex aequo Kramer, Szabados en Golombek.

24

RECORD HINKSTAPSPRONG

Sao Paulo. — De 21-jarige oude Braziliaanse athleet Ferreira da Silva evenaarde bij het hinkstapspringen met 16 meter het wereldrecord, dat de Japanners Tajima vestigde tijdens de Berlijnse Olympische spelen van 1936.

AGENDA

WEST-END: „Reformer and the redhead" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 20.30 uur; „Side Street" Zondag 10.30 uur; „Idaho K'd" Zondag 16.30 uur; „Miraculous Journey" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Cariboo trail" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Big calibre" Zaterdag 19 uur; „Brand of fear" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Pinocchio" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30, 18.30 en 20.30 uur; „Stick to your guns" Zondag 16.30 uur.

RIFSTADION: Nablo-fair Zaterdag 20 uur.

CULTUURCENTRUM: Schilderijenexpositie t/m 17 Dec. van 10—12 en 18—20 (Zond. 16.30—20).

C.P.N.: wachtdients en scheepsreparatie J. de Vries 7 — 15 uur, tel. 1193.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 9 December 18 uur af tot Zondag 10 December 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige J. H. Frenken, arts, Plantersrust 7, tel. 3243.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Excelsior**, Herenstraat 4, tel. 2004 en **Botica Americana**, Bredestraat 157 (O.), **tel. 3636.**

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood **bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacnt).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, V. van Praagh van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster Verhooren, Marktsraat 1, tel. 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Van dit en van dat; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Protestantse kerkdienst; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Katholieke morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Eugène Goossens; 13.00 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Protestantse Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.15 Het Curzonmysterie I; 20.00 Curoms culturele curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch Overzicht; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 Orgelspel door Jas Carpay; 19.50 Dick Willebrandts; 20.00 Nieuws; 21.05 „De Zapacara's olv. Lex Vervuurt; 20.21 Cabaretprogramma; 20.51 Persoverzicht; 21.06 Gram. muz.; 21.13 Avondwijding; 21.18 Sluiting.

Zondag: 18.15 Kinderuitzending; 18.45 Intermezzo; 19.00 Nieuws; 19.17 Marsmuziek; 19.20 Voetbalwedstrijd Frankrijk — Nederland te Parijs; 21.10 Muziek intermezzo; 21.20 Caraibisch Commentaar; 21.30 Avondoverdenking; 21.50 Voornaamste sportuitslagen; 21.55 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Kilima Hawaiians; 19.30 Natuurpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 7.00 Zondag morgen zonder zorgen; 8.15 Klassiek instrumentaal programma; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Prélude in es van Bach; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.30 Voor jarige Hindostani; 16.00 André Kostelanetz; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Muzikale aanvulling; 17.15 Naar bed; 17.25 Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor de Jarigen; 18.00 Kerkdienst; 19.00 Nieuws; 19.20 Missa Solemnis van Beethoven; 20.00 Dierenbescherming; 20.15 Missa Solemnis; 21.00 Weekoverzicht; 22.20 Sluiting.

STATENVERKIEZING

Kiezers die niet in het bezit zijn gekomen van een oproepingskaart voor de op Donderdag, 21 December 1950, te houden stemming voor de verkiezing van leden van de Staten, worden in de gelegenheid gesteld hun oproepingskaart op het Bevolkingsbureau af te halen, mits zij zich daartoe persoonlijk aanmelden vanaf de 13e tot en met de 21e December e.k. tussen 8 en 12 en tussen 13.30 en 18 uur.

Overlegging van een of ander identiteitspapier, zoals rijbewijs, paspoort, identiteitskaart, enz., is zeer gewenst.

Duplicaten van verloren gegane kaarten worden echter uitsluitend uitgereikt op 19, 20 en 21 December gedurende de hierboven aangegeven uren.

Het Hoofd van het Centraal Bevolkingsregister

M. Bartels Daal.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling.

CURACAO.

Het Hoofd van voornoemd Departement maakt bekend, dat begin Januari 1951 op Curaçao zal aanvangen:

Een cursus voor

STERKSTROOMMONTEUR V.E.V.

Voor toelating tot deze cursus wordt vereist het Adspirant V.E.V.-diploma of daarmede tenminste gelijkwaardige opleiding.

Na afloop der opleiding wordt gelegenheid gegeven examen te doen voor het desbetreffende door Nederland **officieel erkende diploma,** ingesteld door de Vereniging tot Bevordering van Electrotechnisch Vakonderwijs aldaar.

De gelegenheid tot aanmelding bestaat tot 20 December 1950 elke werkdag, behalve Zaterdag van 8.00 v.m. — 3.00 n.m. en op Maandag, Dinsdag en Vrijdag van 6.00 n.m. — 7.30 n.m. bij de Directeur van de R.K. Ambachtsschool St. Jozef, Rodeweg 107, telefoon 3889, alwaar ook nadere inlichtingen kunnen worden gevraagd.

LANDSRADIO- EN TELEFOONDIENST.

De wnd. Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst maakt bekend, dat van Maandag 18 December 1950 tot en met Zaterdag 6 Januari 1951 GOEDKOPE Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken kunnen worden gevoerd met NEDERLAND en SURINAME (Paramaribo en Nickerie).

De dienst met Nederland is gesloten op 24, 25 en 31 December 1950, alsmede op 1 Januari 1951.

In het verkeer met NEDERLAND is de behandeling van ZAKELIJKE aangelegenheden en VERLENGING van de tijdduur van 3 minuten NIET toegestaan; in het verkeer met SURINAME is dit wel geoorloofd.

De kosten voor deze Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken bedragen voor NEDERLAND *f* 7,50 voor een gesprek van 3 minuten. Voor SURINAME (Paramaribo en Nickerie) *f* 6,00 voor een gesprek van 3 minuten, iedere minuut méér 2 gulden.

Gesprekken kunnen worden aangevraagd aan de spreekcel van de Telefooncentrale op het Wilhelminaplein (telefoon 1410) te Willemstad, Curaçao en op de telegraafkantoren te Oranjestad en San Nicolas op Aruba.

De wnd. Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst,

L. C. H. M. BERGMAN.